

ANTİ KOLONYALİST MÜCADELEYE

KATKI

esiz ve kölelerin bülteni

* **Anti-Kolonyalist Mücadeleye Başlarken**

* **"Devlet Terörü"**

"Kontingent"

"Pişmanlık Yasası"

ve

"TBKP"

Kavramlarına Metodist Bir Yaklaşım

veya "Komünist Parti" Aksesuarlı

"Demokrasi"cilik Oyununun Deşifrasyonu

Fehmi...
tarafından bağışlanmıştır
TÜSTAV

YIL: 1 (+17) SAYI: 1 (+37) HAZİRAN '88 1000 TL. (KDV Dahil)

ANTİKOLONYALİST MÜCADELEYE

KATKI

Kurucuları : A. CERRAHOĞLU (KERİM SADİ)
ALİ ERGİN GÜRAN

Sahibi : Ali Mete

Genel Yayın Yönetmeni : Mahmut Açıksöz

Yazı İşleri Müdürü : Cumhuriyet Aksel

Şimdilik Üç Ayda Bir Çıkar.

«İlân Kabul Edilmez»

Adres : Atatürk Mah. Mandıra Sk. K Blok, D. 2,
Ümraniye/İSTANBUL

Dizgi - Baskı : OSMANLI MATBAASI

Anti-Kolonyalist Mücadeleye Başlarken

Bugün global olarak dünyada anti kapitalist mücadelenin duraklaması hatta gerilemesi kolonyalizmin yepyeni taktik ve metotlarla başarılı bir şekilde ilerlediğinin başlıca delilini teşkil eder.

Gerçekten de komünikasyon teknolojisindeki büyük gelişme bir gerilla savaşına kadar varan halk isyanlarının bile, özerk bir milli kurtuluş hareketi haline gelmesini önlemekte ve böylece büyük devletlerin güdümüne soktuğu anti kolonyalist mücadeleyi adeta klasik bir köleler ayaklanmasına indirgeyerek kullanılıp bastırılmasına olanak sağlamaktadır. Bugün artık emperyalizmin kontrgerilla taktiğinin başarılı olduğundan şüphe edilemez. Ama bu, halkların anti kolonyalist mücadelesinin sonu anlamına gelmez. Çünkü gerilla savaş aşamasına da gelse bir isyan veya ayaklanma, halkların kolonyalist baskıya karşı bir irkilmesi, bir —ilk— reaksiyonu veya programlı bir anti kolonyalist mücadelenin başlaması gerektiğini işaret eden bir göstergedir ancak... Yoksa bugünkü dünyada bir halkın yalnızca etliğini, töreselliğini kabul ettirerek özerk bir yönetim veya devlet kurması mümkün değildir artık... Kaldı ki bunun parlak misalleri olan tarihteki Moğol Devletlerinin bile, insanlığa neler kazandırıp neler kaybettirdiği hâlâ tartışma konusudur. Belki giderek dünyadaki özerk devletler azalacak, birçok devletçik diğerlerinin yöresel veya kolonyal yönetimleri haline gelecektir; ama tarihin gelişim çizgisi üzerinde halkların halketme, yaratma kabiliyetleri yani varolma, yaşama hakları tamamen yok edilemeyecektir.

Kolonyalizmin temel prensipleri, insan bireyselliğinin ortaya çıktığı ve insan düşüncesinin —fikriyatının— maddi güç haline gelebildiği ilk barbarlık dönemlerine kadar inilip araştırılmalıdır. Ama anti kolonyalizmin, günümüze de ışık tutacak, adeta formül şekline

getirilmiş muhteşem programı Bizans'ın yıkılışı tarihinde —yani bizim tarihimizde— apaçık yatmaktadır.

Anadolu halkları, Türk «etik»inin (töreselliğinin) başatlığı ve islam dininin en doğru —en gelişmiş— yorumu ile ortaya çıkardığı bir anti kolonyalist program uyarınca Bizans tarihine gömmüştür. Buradan da anlaşılacağı üzere, gerçek bir anti kolonyalist program aynı zamanda ve bir anlamda din reformasyonu da demektir.

Burada şu noktayı da önemle vurgulamak isteriz ki, bizim kastımız, kolonyalizmin geçen yüzyıllardaki pek kaba ve gaddar biçimlerini çağrıştırmak, fakir halkları zengin ülkelere karşı ayaklandırmak üzere, bir husumet bayrağı veya sloganı halinde kullanılacak bir «anti-kolonyalizm» değildir. Bizim amacımız, kolonyalizmin insanları sömürerek zayıflatmak ve köle şeklinde bağımlılaştırmaktan öte bir anlamının olduğunu, bunun da en genelde insanların esas karakterlerini yok ederek hayvanlaştırmak ve dolayısıyla de soykırıma uğratmak demek olduğunu; anti kolonyalizmin de insanları, insanlığı geliştirmek üzere eğitmek ve seçime (müsbet seleksiyona) tabi tutmak demek olduğunu ortaya çıkarmaktır. Ve bu şekilde anlaşılacaktır ki, ülkeler arası entegrasyon, özellikle de zengin ülkeler ile fakirler arası entegrasyon açık seçik bir anti-kolonyalist program ortaya çıkarılan adığı için gerçekleşmemektedir. Çünkü kolonilerle metropol ülkelerin entegrasyonu temelde bir paradoks içermektedir. Ama fakir ülkelerin kolonyalist yöneticilerine sorarsanız ve de onların borazancıları olan yazarlara, düşünürlere, allâmeye sorarsanız, ne kadar metropol direktiflerine uygun, yönetim kurarlar ve sosyo-ekonomik düzenlemeler (!) yaparlar yani ne kadar kolonyalist olurlarsa, entegrasyonu o kadar çabuk gerçekleştireceklerini sanırlar. Bu tam anlamı ile bir «galat-ı rüyet»tir.

Diğer taraftan anti-kolonyalist program aynı zamanda evrensel teknoloji üretimine katkı programı demektir. Teknoloji üretimi yapamayan veya evrensel teknoloji üretimine katkıda bulunamayan ülkeler ancak kolonilerdir, ki bu gidişle buradaki halkların yokolup tarih sahnesinden silinmesi de mukadderdir. Bir vecize şeklinde söylemek gerekirse «halk edemeyen halk yok olur».

Dünyada teknoloji üretimi ile yönetim plânlamasında öncülük yapamayan ülkelerdeki devletçiklerin özerklik iddiası ise, en kahraman, en kalabalık orduya da sahip olsalar ancak, zaman zaman kendi kendini veya aldığı rehinelerle beraber —icabında— kendini öldürme tehdidi ile etrafından birşeyler koparmaya çalışan bir psikopatın «geçici cinnet özerkliği»nden öte bir anlam taşımaz.

Ayrıca demokrasilerde «ekonomizm» diye adlandırılıp eleştirilen ve herşeyin önüne ekonomiyi koymak şeklinde ifade edilebilen siyasi sapkınlığın iktidar olabileceği bir ülkenin de süratle koloni haline geleceği unutulmamalıdır. Çünkü ancak kolonilerde bir genel valinin altında ekonomiden çok iyi anlayan bir ekonomistler kadrosu esas yönetim (veya güdüm, sağım) çekirdeğini oluşturur.

Halbuki ekonomiyi, bırakalım bütün insan etkinlikleri içinde öncelikli görmeyi tek başına düşünmenin bile yanlış olacağını biraz mürekkep yalamış hemen herkes bilir. Çünkü hiçbir insan etkinliğinin salt ekonomik olduğu söylenemeyeceği gibi hiç ekonomik olmayan insan etkinliklerinin mevcudiyeti de tartışılmazdır. O halde formül olarak denebilir ki, ekonomik etkinlikler insanın bütün kültürel etkinlikleri kümesinin bir alt kümesidir ancak... **Yani her ekonomik etkinlik aynı zamanda bir kültürel etkinliktir ama her kültürel etkinlik bir ekonomik etkinlik değildir.** Eskilerin üst yapı alt yapı da dedikleri bu iki küme (set) arasındaki fonksiyonel ilişki tarif ve tespit edilmeden sosyo-ekonomik gelişmenin sağlanabileceğini düşünmek şayet bir kumarbazlık histerisi değilse, azılı kariyerizmin kurduğu bir ham hayaldir.

Burada ancak ufak formüller şeklinde verebildiğimiz bütün bu düşünce kırıntılarını sonuna kadar açmaya ve açıklamaya hazırız. Zaten yıllarca önce —hapishane koşulları altında bile— bütün bu fikirleri zarflayacak bir «Türkiye'nin tarihi İç Dinamik Programının modern formülasyonu»nu veya «Anti Kolonyalizmin Evrensel Programının formülasyonu»nu kaleme alabileceğimizi beyan ve deklare etmiştik. Ancak cezaevinden çıktıktan sonra geçen yaklaşık sekiz ay süresince bile —o da iane, hibe şeklindeki yardımlarla sağlanan— gününbirlik geçim derdi ile uğraşmak zorunda bırakıldık. İşte bu ağır ve sinsi kolonyalist baskı karşısındadır ki derginin misyonu «esir ve kölelerin bülteni» olarak tebellür etti.

Alacaklarımızı alamadığımız, satacaklarımızı satamadığımız dercelere kadar tırmandırılan bu ağır baskıdan kurtulup sözkonusu programı kaleme alarak yayınlatabildiğimiz an derginin «esir ve kölelerin bülteni» olma misyonu —ve dolayısıyla bandı— kalkacaktır.

Ancak o aşamaya kadar, gerek yurt içinden, gerekse yurt dışından arkadaşlarımıza —ufak meblağlarla da olsa— ayrı ayrı parasal yardımlarda bulunanların —veya bulunacak olanların— bundan

böyle yardımlarına aşağıdaki banka hesabı yoluyla devam etmelerini rica ederiz.

Bütün bunları söylerken hiçbir hicap duymuyoruz; çünkü birilerinin artık, gururlarından başka birşeyi kalmayanların güdülmelerine engel olması ve onlara gerçeği göstermesi gerekiyor.

KATKI

Banka Hesap Numarası :

Mahmut Açıksöz

Yapı ve Kredi Bankası Üsküdar Şubesi
081840-1

NOT :

Savcıların işgüzarlık ederek sudan gerekçelerle dava açmada acele etmemelerini çünkü esas «program» çıkınca, en geniş bilim çevrelerince bilimsel bulunmadığı taktirde söz konusu «program»ı suçlamak için, böylesine somut bir delilden pek çok gerekçe çıkarabileceklerini memleketin selameti bakımından salık veririz.

Bu yaklaşımın özünde ancak ve yalnız kendi ülkemizde —asgari özgürlükte— bir fikir beyanı isteği olduğu gözardı edilmemelidir.

TÜSTAV

“Devlet Terörü”

“Kontrgerilla”

“Pişmanlık Yasası”

ve

“TBKP”

Kavramlarına Metodist Bir Yaklaşım

veya “Komünist Parti” Aksesuarlı

“Demokrasi”cilik Oyununun Deşifrasyonu

TÜSTAV

Sayın Üstadım,

Size bu mektubu, haberdar olmadığınızı sandığım bir dava hakkında bilgilendirmek ve değerli fikirlerinize ihtiyaç duyduğum için yazıyorum.

Ağustos-1978'de, KATKI Dergisi'nde, Türkiye Komünist Partisi Tüzük ve Asgari Program başlıklarını taşıyan bir yayın yapılmıştı.

Bu yayınlar, belirtilen tüzük ve programla, TCK.'nun 141 ve 142. maddeleri içinde mütalea edilemeyeceği ve «Türkiye Komünist Partisi» ismi ile partinin kurulabileceği tezi ileri sürülüyor ve bir teklif yapıyordu.

Bu yayın hakkında, 1978 yılında TCK. 141 ve 142'nci maddelerden iki ayrı dava açıldı; çeşitli görev uyuşmazlıkları sonunda, davanın Askeri Mahkemede görülmesi gerektiği sonucuna varıldı.

İstanbul 2 ve 3 No'lu SYNT. Mahkemelerinde görülen davalar, (2) No'lu Mahkeme'de birleştirilerek 1982/617 E. Sayılı dosyadan 18.11.1983 tarihinde, yayında ismi yer alan (6) kişi hakkında TCK 141/1'den 8 yıl ağır hapis cezasına hükmolunarak, sanıklar hakkında giyabi tutuklama kararı verildi.

Bu sanıklar :

Ali Ergin GÜBAN,
Mahmut AÇIKSÖZ,
Ahmet Ferda AYKAN,
Musa UYSAL,
Orhan SELEN, ve
Süleyman MIZRAK isimli şahıslardı.

Ve bu karar, 17.7.1984 tarihinde Askeri Yargıtay'ca onaylandı. Tashih-i karar talebi de red edilerek kesinleşti.

Bu sanıklardan önce Musa UYSAL, daha sonra A. Ferda AYKAN yakalandılar. A. Ferda AYKAN'ın verdiği siyasi polis ifadeleri üzerine olduğunu sonradan öğrendiğimiz bir operasyonla 17.7.1984 tarihinde Ali Ergin GÜBAN ve Mahmut AÇIKSÖZ ile birlikte bu dava ile ilgisi bulunmayan (ben dahil) 5 kişi daha siyasi polis tarafından gözaltına alındı.

Yapılan sorgulamalar sonunda Ali Ergin GÜBAN ve Mahmut

AÇIKSÖZ dahil ben de aralarında olmak üzere (7) kişi hakkında İstanbul 3 No'lu SYNT. Mahkemesi'nde TCK. 141/1 istemiyle yeni bir dava açıldı.

Bu ikinci davanın İddianamesi'nde, KATKI Dergisi'nin 35, 36 ve 37'nci sayıları ile «Sosyalleştirme Derneği» kurma girişimi ceza istemine gerekçe gösterildi.

Ancak mezkûr yayınlarda ismi yeralanlar ile dernek girişiminin de ismi yeralanlar arasında hangi kriterlere göre bir seçim yapıldığını hâlâ anlamış değilim. Çünkü bu yayınlarda toplam (22) kişinin ismi vardı; (7) kişinin seçilme kriteri belli olmadı.

İst. (3) No'lu SYNT. Mahkemesi'nde tutuklu olarak yapılan yargılama sonunda, Mahmut AÇIKSÖZ ile Ali Ergin GURAN hakkında davanın reddine, diğer sanıkların beraatine 20.12.1984 tarihinde hüküm verildi.

Karar, Askeri Savcı ve SYNT. Komutanlığı'nca, haklarında beraat kararı verilen (5) kişi hakkında temyiz edildi. Askeri Yargıtay 3. Dairesi, bu beş kişi hakkındaki hükmü bozdu.

Yeniden (3) ve bilâhare (2) No'lu Askeri Mahkemelerde görülen dava, Şubat-1987'de 3 kişi hakkında beraatle, 2 kişi hakkında da yasak yayından dolayı 3'er ay hapisle neticelendi. Benim de sanık olduğum bu davada, önce Av. İsmet Kemal KARADAYI, bilâhare Av. Mehmet Kemal AYDIN müdafimiz idiler.

36'ncı sayıdan hüküm giyen Ali Ergin GURAN, Mahmut AÇIKSÖZ ve A. Ferda AYKAN önce Metris, daha sonra Çanakkale Cezaevi'nde, infazda iken, 1985 yılında «3216» Sayılı Pişmanlık Yasası diye bilinen yasadaki yararlanmak için başvurdular.

İstanbul (2) No'lu Askeri Mahkemesi bu talebi «ortada sadece bir yayın bulunduğu; bir örgütsel faaliyet görülmediği; herhangi bir kimsenin ismi verilmediği» gerekçesiyle reddetti.

Bu gerekçe, mahkûmiyet hükmü ile tam bir çelişki arz ediyordu.

Kararı, her üç sanık hakkında da temyiz ettim. Askeri Yargıtay, kararın duruşmasız verilmiş olması sebebiyle hükmü bozdu. Bu safhada, Avukat Mehmet Kemal AYDIN da müdafî olarak davaya girmeye başladı.

Yeniden 2 No'lu Askeri Mahkeme'de, 986/200 E. Sayılı Dosya'da başlayan yargılamada, Ali Ergin GURAN 3.10.1986 günü dinlendi.

Bu davanın safahatını, (2) No'lu Askeri Mahkeme'ye sunduğum 7.11.1986 tarihli ekli dilekçemde tafsilen bulacaksınız.

(2) No'lu Askeri Mahkeme, 5.12.1986 tarihli ekli kararı ile gene talebi reddetti. Karar, Av. Mehmet Kemal AYDIN tarafından temiz edildi ve bu tarihten itibaren kendisi davayı üstlendi.

Kararın temyizinden sonra Müvekkilim kendisine musallat olan bir takım programlar ile bunların pratisyenleri hakkındaki açıklamalarını, örneği ekli 4.8.1987 - 11.11.1987 ve 15.3.1988 tarihli mektupları ile sürdürdü. Bu mektuplar, Avukatlar olarak bana ve Av. M. Kemal AYDIN'a hitap ediyor ve bu meslektaşımız tarafından Mahkeme'ye veriliyordu.

Müvekkilimin son mektubu olan 15.3.1988 tarihli mektubunu Mahkemeye birlikte götürdük ve Askeri Yargıtay'a iletilmesini istedik. Ancak gördüm ki Askeri Yargıtay 3'ncü Dairesi takriben (1) yıl önce (Şubat, 1987'de) hükmü onamış ve 24 Mart, 1987'de ilâm Askeri Mahkemeye gelmiş.

Son derece şaşırdığım bu durumu, Av. M. Kemal AYDIN, «ben dilekçeleri verdim, dosyanın temyizde olduğu söylendi» şeklinde izah etmeye çalıştı. Ama verdiğini ispat edemedi.

Müvekkilimin 3 dilekçesi ve verdiği belge'nin akıbeti böylece meçhul kaldı.

Bunun üzerine 8.4.1988 tarihinde iade-i muhakeme talebinde bulundum. Bu talebimi içeren dilekçe örneği ile, Müvekkilim Ali Ergin GÜRAN'ın mektupları ve çeşitli gazetelerde çıkan beyanatlarını ilişikte sunuyorum.

Kendisi, uzun yıllar yakinen tanıdığım, hiçbir yalan ve dolanına rastlamadığım, bilgi ve bilinç seviyesi ile mutena bir insandır. Ali Ergin GÜRAN arkadaşımın, ülkemiz için son derece ehemmiyete haiz bu açıklamalarının tetkik ve değerlendirilmesini zati âlinize bırakıyorum.

Ancak, niçin ve hangi sebeple örtbas edilmeye çalışıldığı ve davanın safahatının hukuk açısından geldiği sonucu hiçbir şekilde anlamıyorum.

Ben cezacı değilim. Benim uğraş konum büyük ölçüde vergi hukuku ve bağlı konulardır. Bu konularda talep edeceğiniz her hususu, en iyi şekilde çözümlemeye hazırım.

Benim zat-ı âlinizden yardım istemimde, bu dava(lar) hakkın-
da kıymetli fikirleriniz ve yol göstericiliğinizdir.

Çünkü, TBMM kanun çıkarıyor, bildiğiniz örgütleri çözdürün-
diyor. Ben bunu yaparım ve yapacağım diyen arkadaşım Ali Ergin
GÜRAN'ın bu istemi örtbas ediliyor. Gerçekten bunu anlamak müm-
kün değil.

Gerçi Basın ve bazı Hukukçu meslektaşlarımız bu yasaya kanaa-
timce yanlış bir bakış açısı ile ihbarcılık, itirafçılık gibi bakıyor. An-
cak olayımıza yaklaşım bu değildir. Ortaya konan, büyük ölçüde
kamuoyunu yanıltan senaryolara artık bir son verilmesi, hukukilik
ve özgürlük ortamının sağlanması hedeflenmektedir. Ali Ergin GÜ-
RAN'ın baştanberi ısrarı bir tahliyeyi sağlamak değildir. Nitekim
infazını tamamlamış ve tahliye olmuştur. O bir terörist değil, fikir
adamıdır, ve ülkemizin sorunlarını, diyebilirim ki, en iyi bilen de
odur.

Özetle, bu olaya bir takım önyargılardan uzak kalarak eğilme-
nizi, bir fikir ve yol gösterme şeklindeki kıymetli yardımlarınızı
istirham ediyorum.

Siz Sayın Meslektaşlarımdan bir yardım ve yol gösterme olma-
dığı/olamadığı takdirde, yanlış bir konumda bulunduğumu ve ha-
ta yapmakta olduğumu kabul etmek ve bu davadan çekilmek zorun-
da olduğum sonucuna varmak zorundayım.

Takdir edersiniz ki, senelerce süren ve muazzam hacimlere ulaş-
mış bu davaların tüm bilgi ve belgelerini bir mektup içine sığdırma
imkânı olamaz. Talep edeceğiniz hertürlü bilgi ve belgeyi sunmaya
hazır olduğum gibi, Arkadaşım Ali Ergin GÜRAN'dan da isteyebi-
lirsiniz.

Yardım ve yol göstericiliğinize inanarak,

En Derin Saygılarımla,
Av. Ali TÜMER

NOT:

Av. Ali Tümer, yukarıdaki mektubu ekleriyle birlikte aşağıda
adları belirtilen şu şahıslara göndermiştir:

Prof. Selahattin Sulhi Tekinay, Prof. Sahir Erman, Prof. Çetin
Özek, Prof. Uğur Alacakaptan, Prof. Mümtaz Soysal, Prof. Muammer
Aksoy, Ord. Prof. Sulhi Dönmezer, Prof. Erol Cihan, Prof. Ergun
Onel, Prof. Orhan Aldıkaçtı, Ord. Prof. Tarık Zafer Tunaya, Prof.
Köksal Bayraktar.

Av. Rasim Öz, Av. Turgut Kazan, Av. Uğur Mumcu, Av. Ergun
Göze, Av. Burhan Apaydın, Av. İsmet Kemal Karadayı.

T.C. İSTANBUL SIKIYÖNETİM KOMUTANLIĞI
2 NO.LU ASKERİ MAHKEMESİ

Kayıt No : 1982/
M. Esas No : 1982/617
Karar No : 1983/306

GEREKÇELİ HÜKÜM

KARAR : Sanıklar Ali Ergün Güran, Süleyman Mızrak, Mahmut Açiksöz, Musa Uysal, Ferda Aykan ve Orhan Selen haklarında sanıklardan Ali Ergün Güran'ın sahibi ve aynı zamanda sorumlu yazı işleri müdürü bulunduğu İstanbulda yayınlanan Katkı isimli aylık derginin 36. sayısında (Türkiye Kominist Partisi kuruluş bildirisi) başlıklı yazı ile (Türkiye kominist partisi tüzük) başlıklı Türkiye Kominist partisi tüzüğünün yayınlanmasından dolayı İstanbul C. Savcılığı tarafından düzenlenen 27.9.1978 gün esas : 978/iddianame 1978/683 sayılı iddianame ile ve sanıkların neşir yolu ile kominizm propagandası yaptıkları iddiasıyla İstanbul 3. ağır ceza mahkemesinin bir dava açıldığı gibi gene İstanbul C. Savcılığının 1.11.1978 gün ve esas : 1978/486 iddianame 1978/389 sayılı iddianamesi ile bu kerre sanıkların sosyal bir sınıfın diğer sosyal sınıflar üzerinde tahakkümünü tesis etmek maksadıyla cemiyet teşkil etmek suçundan İstanbul 5. ağır ceza mahkemesine dava açılmıştır. İstanbul 3. ağır ceza mahkemesine ve İstanbul 5. ağır ceza mahkemesine aynı eylemden dolayı fakat farklı suçlamalar ile açılan davalar adı geçen ağır ceza mahkemelerinde görülmekte iken her iki ağır ceza mahkemesi dava konularının sıkıyönetim askeri mahkemesinin görevine girdiği gerekçesi ile görevsizlik kararı verdiklerinden bu dava dosyalarından ağır ceza mahkemesine açılmış olanı İstanbul sıkıyönetim K.lığı 2 numaralı askeri mahkemesinin 5. ağır ceza mahkemesine açılmış olan İstanbul sıkıyönetim K.lığı 3 numaralı askeri mahkemesine tevdi olunmuş İstanbul sıkıyönetim K.lığı 2 numaralı askeri mahkemesine gelen dava bu mahkemenin 1982/617 esas numarasında kayıt edilmiş 5. ağır ceza mahkemesinden gelen dava ile İstanbul sıkıyönetim K.lığı 3 numaralı askeri mahkemesinin 1983/208 esas numarasına kayıt olunmuştur. İstanbul Sıkıyönetim K.lığı 2 numaralı askeri mahkemesinde sanıklar hakkındaki duruşma devam

etmekte iken İstanbul Sıkıyönetim K.lığı 3 numaralı askeri mahkemesi sanıklar hakkında görmekte olduğu dava dosyasını iki numaralı askeri mahkemeye tevdi etmiş ve böylece aynı eylemden aynı sanıklar hakkında ayrı ayrı suç vasıfları konularak açılmış bulunan davalar iki numaralı askeri mahkemede birleşmiştir.

Açılan davalar nedeniyle sanık sıfatıyla sorguları yapılan sanıklar savunmalarını ayrı ayrı yapmışlarsa da sanıkların savunmaları ana hatları itibariyle yekdiğerine uygun bir biçimde olmuştur. Sanıkların bu benzerlik arzeden savunmalarına göre sanıklar kendi aralarındaki fikir alışverişi sonunda Türkiyenin de imzaladığı Helsinki Anlaşmasında soğuk savaşın yok edilmesi gizli çalışan yeraltı örgütlerinin tasfiye edilmesi düşüncesi içerisinde ve Türkiyede ortaya çıkan sağ-sol çatışmasına bir son vermek amacıyla dünyanın bir çok ülkesinde var olduğu gibi Türkiyede de bir komünist partisi kurmaya karar verdiklerini bu nedenle hazırladıkları komünist partisi tüzüğünü ilgili makamlara verip partiyi resmen açmak istediklerini ancak, gayrı resmi olarak parti beyannamesinin resmi mercilerce kabul edilemeyeceğinin öğrenmeleri üzerine bu sefer Türkiye Komünist Partisini hangi düşünce ve amaçla kurmayı kararlaştırdıklarını açıklamak üzere müşterek imzaları ile hazırladıkları (Türkiye Komünist Partisi kuruluş bildirisi) bu sanıklardan Ali Ergün Güran'ın sahibi ve sorumlu yazı işleri müdürü bulunduğu Katkı dergisinin 36. sayısında yayınladıkları gibi derginin aynı sayısında gene kendileri tarafından hazırlanmış bulunan (Türkiye Komünist Partisi tüzüğünü) de yayınladıklarını beyan ve kabul etmişlerdir.

Yukarıda izah edildiği üzere, Gerek Türkiye Komünist Partisi kuruluş bildirisinin gerekse Türkiye komünist partisi tüzüğünün İstanbulda yayınlanan Katkı Dergisinin 36. sayısında yayınlanması üzerine İst. C. Savcılığı olaya el koymuş ve ilk defa 27.9.1978 günlü iddianame ile sanıklar hakkında yayın yolu ile komünizm propagandası yapmak suçundan daha sonra 1.11.1978 günlü iddianame ile gene aynı sanıklar hakkında bu kerre sosyal bir sınıfın diğer sosyal sınıflar üzerinde tahakkükünü temin etmek amacıyla cemiyet kurmak suçundan dava açılmıştır. Yukarıda izah edildiği üzere, İst. Sıkıyönetim K.lığı 2 numaralı askeri mahkemesince birleştirilmiş olan bu iki davanın yapılan yargılaması sonunda: İddia makamı esas hakkında mütalâsında: Sanıkların suçunun yayın yoluyla komünizm propagandası olmadığını sanıkların kastının T.C. K.nunun 141/1. maddesinde müeyyidesini bulan sosyal bir sınıfın diğer sosyal sınıflar üzerinde tahakkümünü tesis etmek ve sosyal bir sınıfı ortadan

kaldırmak veya memleket içinde müesses iktisadi ve sosyal temel nizamlardan birini devirmeye matuf örgüt kurmaya tevessül suçunu oluşturduğunu bu nedenle sanıkların T.C.K. nunun 141/1. 173/son, maddeleri gereğince cezalandırılmasını talep etmiştir.

Olay tarihinde yürürlükte bulunan Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının 20. maddesinde (Herkesin düşünce ve kanaat hürriyetine sahip bulunduğunu) 29. maddesinde (Herkesin önceden izin almaksızın dernek kurma hakkına sahip olduğunu) 56. maddesinde (Vatandaşların siyasi parti kurma ve usulüne göre partilere girme ve çıkma hakkına sahip olduklarını) açıkça kabul etmiş olmakla beraber aynı anayasa 57. maddesinde (Siyasi partilerin tüzüklerinin programlarının faaliyetlerinin insan hak ve hürriyetlerine dayanan demokratik ve laik cumhuriyet ilkelerine ve devletin ülkesi ve milleti ile bölünmezliği hükmüne uygun olması zorunluluğunu da getirmiştir.) Öte yandan gene olay tarihinde yürürlükte bulunan 648 sayılı siyasi partiler kanununun 84. maddesi (siyasi partinin Türk milletine ait olan egemenliği belli bir kişiye, zümreye veya aileye yahut sınıfa bırakma amacı güdemeyeceğini hükmünü getirdiği gibi) 106. maddesi (Kominist, Anarşist, Faşist, Nasyonel Sosyalist adları ile veya aynı anlama gelen adlarla siyasi parti kurulamayacağını belirtmiştir. Ve buna paralel olarak T.C.K. nunun 141. maddesi 1. bendinde (Sosyal bir sınıfın diğer sosyal sınıflar üzerinde tahakkümü nü tesis etmeye veya sosyal bir sınıfı ortadan kaldırmaya veya memleket içinde müesses iktisadi veya sosyal temel nizamlardan herhangi birini devirmeye matuf cemiyetleri her ne suret ve nam altında olursa olsun kurmaya tevessül etmeyi veya kurmayı...) ikinci bendi (Devlet siyasi ve hukuki nizamlarını topyekün yok etmek gayesini güden cemiyetleri her ne suret ve nam altında olursa olsun kurmaya tevessül eden veya kuranları...) 3. bendi (Amacı cumhuriyetçiliğe aykırı olan veya demokrasi prensiplerine aykırı olarak devletin tek bir ferd veya bir zümre tarafından idare edilmesini hedef tutan cemiyetleri kurmaya tevessül etmeyi veya kurmayı...) 4. bendi (Anayasa'nın tanıdığı kamu haklarını ırk mülahazası ile kısmen veya tamamen kaldırmayı hedef tutmaya veya milli duyguları yok etmeye veya zayıflatmaya matuf bulunan cemiyetleri kurmaya tevessül etmeyi veya kurmayı...) suç olarak kabul etmiştir.

Sanıkların müşterek imzaları ile hazırlayıp Katkı dergisinin 36. sayısında yayınlanan (Türkiye Kominist partisi kuruluş bildirisinde) (Gerçekte sosyal bir varlık olan kominist en soyut tanımı ile insan toplumunun gelişmesinin kanunu demek olan maddeci tarih anlayı-

şına sahip olan ve dolayısıyla bu kanunla çatışmadan bu kanuna (ideolojiye) uygun olarak çalışıp yaşamayı bilen kişidir) diye tarif olunduktan sonra (demekki en genel anlamda bile komünist olabilmek için, mevcut üretim ilişkilerini geliştirmekte olan üretim güçlerini yönünden değiştirmek yolunda çalışmak gerekir. Ama geliştirmekte olan üretim güçlerinin mevcut demode üretim tarzını fiilen değiştirmeye başlamasından önce bu üretim tarzının belirlemiş olduğu yerleşik üst yapıya ve bilhassa bu cümleden olan hukuk anlayışına bireysel veya gurubsal olarak isyan etmek demek değildir... (Partimizin Türkiye Komünist Partisi adı ile yasal olarak kurulmasının başlıca gereği Türkiyenin bu gün emperyalizm tarafından itilmekte olduğu ve sonu bir silahlı savaşa varacak olan soğuk savaş çıkmasından kurtarılmasıdır...) (Elbette emperyalist mihraklar bekleme-yi tavsiye eder veya önerir. Çünkü onlar dünyadaki geniş sömürgelerine dayanarak kendi milli ülkelerinde kurdukları kansız diktalarına demokrasi görüntüsü vermek için icap ettikleri ve birbirlerinden biraz daha devletçilik ile biraz daha liberal olmak gibi ince nüans farkları ile ayrılabilen partilere oynattıkları iktidar muhalefet oyunu şeklindeki siyasi rejimlerini sömürülen ve gelişmemiş ülkelere bir süre yapacakları ekonomik yardımla beraber siyasi meta imişcesine ihraç ettiklerinde böyle bir idare rejiminin gelişmemiş ülkelere bölücülüğe ve iç savaşa yol açacağını gayet iyi bilirler. Onlar detaylarına kadar giderlerse gelişmemiş ülkelerde ekonomik dar boğazlara girildiğinde, aşağı yukarı aynı karakterdeki burjuva kardeş partiler veya kadrolar birbirlerinin boğazına sarılıp ve o ülkede milliyetçiliği tekele alarak bir kanlı dikta faşizan dikta kurmak için yarışırılar... Halbuki böyle ülkelerde bu gibi durumlarda komünist parti legale çıktığında söz konusu kardeş burjuva partiler komünist partisini gerçek muhalefete karşı savunma durumunda hemen birleşecekler ve bu şekilde ülke ekonomisinin gereği olan gerçek demokratik siyasi rejime kavuşacaktır.) Denilmek suretiyle legal bir komünist partisi kurmaktaki amaçlarının ülkede mevcut ve kendi deyimleri ile burjuva partileri arasındaki çekişmenin sona ereceğini ve emperyalist kışkırtmaların sebebiyet verdiği soğuk harbin sona ereceği iddia ederek Türkiyede yasal bir komünist partisi kurulması zarureatine inandıklarını ifade etmek istemişlerdir. Ayrıca Türkiye komünist partisi Tüzüğünden, 2. maddede parti tüzüğünün Türkiye Cumhuriyeti ülkesi için burjuva demokratik aşama süresi boyunca geçerli olduğu tüzüğün ülkede biricik irade haline gelerek sosyalizmi kurmak yetkisini almış tüzük olmadığını parti tek başına iktidara geldiğinde Türkiye’de sosyalizmi kurmak yetkisini al-

miş olacağından tüzüğün geçerliliğini yitireceği açıkça ifade olunduktan başka Türkiye Komünist partisinin Türkiye cumhuriyeti vatandaşlarını ve ülkesini enternasyonal platformda temsil edebilecek yoksul halkın haklarını savunup koruyabilecek emperyalist mihrakların ökselerine tutulmayacak onların oyunlarına alet olmayacak özel olarak komünistler arası enternasyonal dayanışma gereğinin bilincinde ülkesinin güncel özelliklerine dayalı bir taktik doktrine sahip bulunduğu ifade edildikten başka Türkiye Komünist partisine hayat veren esas gücün Türkiyenin kazanmış olduğu iç dinamizim bulunduğu bunun ise Türkiyede sanayi ve tarım alanlarındaki işyerlerine işçiler tarafından yapılan işgal ve boykot hareketleri bulunduğu ve partinin yığın atılımı diye nitelenen bu hareketlerin siyasi rehber kadrosu olduğu partinin bu yığın hareketlerini işyerlerinde işçi konseyi isimli müesseselere dönüştüreceğini bu müesseseler ileride yaygınlaştığı taktirde Türkiyenin ileri demokratik bir aşamaya varması halinde partinin siyasi iktidara ortak olacağı ülkede işçi sınıfının ve onun tabii müttefiki bulunan üretici köylüleri işyerlerinde patronlara ve ağalara karşı politikaya girmeleri ile sade kendi çıkarlarını savunan siyasi kadrolara girebileceklerini Türkiyede işgal ve boykot hareketleri şeklinde başlayan iç dinamizmi engellemek hareketlerine karşı tedbir olarak çalışmakta olanları işyerlerini işgal etmeye ve zorbalara karşı savunmaya yani gene işgale çağıracaklarını kabul ve belirtmiş bulunmaktadır.

Türkiye Cumhuriyeti, İnsan hak ve hürriyetlerini anayasasında Temel ilkeler arasında kabul etmiş bir hukuk devletidir. Demokrasinin hedefi tarihi ve toplumsal birer varlık niteliğinde olan sosyal sınıfları ortadan kaldırmak değil, bu sınıflar arasında esitliği sağlamak bunlardan birinin diğerine tahakkümünü önlemektir. Ovsaki sanıkların kurmaya tevessül ettikleri ve tüzüklerinde adına Türkiye Komünist partisi diye koydukları partinin isminde kullanılan komünistlik/iktisadi felsefe/bakımından ortak mülkiyet ve ferdlerin bütün faaliyetine devletin karışmasını esas alan, iktisadi ve sosyal düzeni ilke edinip savunan bir doktrindir.

Bu görüş ferdi mülkiyeti, aileyi miras haklarını inkar ve toplumun bütün faaliyet ve hayatını devletleştirme hedefini güder böylece bir yandan üretim ve öte yandan tüketim araçları tamamıyla devletleştirilmiş olur. Komünizmi savunanların ortak düşüncesine göre, tarihin bütün devirlerinde fakirler ile zenginler, sermayeciler ile emekçiler arasında mücadele amansız olarak devam etmiştir. Tabii bu manada sınıfların mücadelesi tarihidir. Komünizm işçiler sınıfının ihtilaline zafer sağlayacak, sermayeci sınıf

yok olacaktır. Komünizmin amacı insan haklarına ve hürriyetlerine dayalı ve anayasa ile kurulmuş olan temel nizamlarını yıkarak işçi ve köylülerden meydana gelen emekçi sınıfın egemenliğine dayanan totaliter bir yönetimi ihtilal ve bir cebir yoluyla kurmak zaten dünyada komünizmin yer altı faaliyeti ve propagandası daima sınıf şuurunu uyandırmak ve bunu mücadeleye hazırlamak şeklinde yürütülmüştür.

Sanıkların yayınladıkları tüzük ile kurmayı düşündükleri komünist parti işde böyle bir parti olacak tüzükde açıkça işyerlerinde oluşturulacak (işçi konseyi)nin daha da yaygınlaştırılması suretiyle komünist partisinin siyasi, iktidara sahip olacağı ve işçi sınıfı ile onun tabii müttefiki emekçi köylülerin bulunduğu işyerlerinde patronlara ağalara karşı kendi çıkarlarını savunan siyasi kadrolara girip iktidar olacaklarını yani partinin siyasi hayata etkinliğini koymasını ile burjuvazi iktidarı diye adlandırılan mevcut anayasa düzeni yerine işçi emekçi iktidarının getirileceğini ileri sürerek Türkiyede komünist bir devlet düzeni kurmayı amaçladıklarını açıkça ifade ve tesbit etmişlerdir. Böyle bir parti T.C. K.nunun 141. maddesinin 1. bendinde ifadesini bulan ve ceza yasasının açıkça suç saydığı (Sosyal bir sınıfın diğer sosyal sınıflar üzerinde tahakkümü tesis etmeye veya sosyal bir sınıfı ortadan kaldırmaya veya memleket içinde müesseses iktisadi veya sosyal temel nizamlardan herhangi birini devirmeye matûf) cemiyetlerden biri olacaktır. Ceza yasamız böyle bir cemiyetin kurulmasına tevessül edilmesini dahi suç kabul etmiştir. Sanıklar bu anlamda bir cemiyet kurmayı aralarında kararlaştırmışlar hatta tüzüğünü bile hazırlamışlar. Böylece kendilerinin de adını açıkça kabul ve belirttikleri yasanın yasaklamış olduğu komünist bir partiyi kurmaya açıkça ve kesin olarak tevessül etmişlerdir. Türkiye Cumhuriyeti anayasası dernekler kanunu insan hak ve hürriyetlerine demokratik ve laik cumhuriyet ilkelerine devletin ülkesi v milleti ile bölünmez temel hükümlerine uygun düşmeyen ve komünist ismini taşıyan siyasi parti ve derneklerin kurulmasına cevaz vermediği gibi buna paralel olarak ceza kanununda bu amaçla ve bu isim altında kurulan veya kurulmaya tevessül edilen cemiyetleri suç olarak kabul etmiş olduğundan sanıkların müşterek düşünce ve karar birliği içinde Türkiye komünist partisini kurmaya tevessül etmek suçundan eylemlerine uyan T.C. K.nunun 141/1. maddes gereğince 8 yıl ağır hapislerine, T.C. K.nunun 173/son maddesi gereğince sanık 'Ali Ergün Güran'ın Sivas ilinde, Süleyman Mızrak'ın (bu sanık İstanbul 5. ağır ceza mahkemesinden İstanbul sıkıyönetim K.lığı 3 numaralı askeri mahkemesine intikal eden dava dosyası

TBKP LİDERLERİNE CIA SUÇLAMASI

Tunca BENGİN

Türkiye Komünist Partisi (TKP) kuruluş bildirisi ile tüzüğünü, 1978 yılında, sahibi bulunduğu Katkı dergisinde yayınlamak suçundan 38.5 ay hapis yatan Ali Ergin Güran, TBKP liderleri Haydar Kutlu ve Nihat Sargın'ın «devletlerarası piyon» olduklarını iddia etti. Güran, «Bu iki kişi kesinlikle Sovyetler'in desteğinde olamaz. CIA ve kontrgerillanın tertibi bu» dedi.

141 ve 142. maddelere rağmen, Türkiye'de Komünist Parti'nin kurulabileceği düşüncesiyle 1978'de harekete geçen ve hapse mahkûm olan Güran, TBKP'nin daha parti durumunda bile olamadığını ileri sürdü. İki genel sekreterin Türkiye'ye gelişlerinin ardındaki nedeni yine CIA'ya bağlayan Güran şöyle konuştu:

«Avrupa'da ben de 2,5 sene sürttüm, gezdim. Avrupa öyle bir yer ki, Doğu ile Batı arasında 2 kere üst üste geçiş yapmak büyük suçtur. Hemen ensenize binerler. Sıradan insan bile Doğu-Batı arasında 2 kere geçse, Batı'da CIA sorgusuna muhatap olur. Oysa bunlar 2 taraf arasında uzun süre resmi unvanla gitmiş gelmişlerdir. CIA'nın bilgisi dışında olmasına imkân yoktur. Batı'ya sürüldüler gibi geliyor bana. İkisi arasında tutunabilmek çok zordur. Batı'nın birtakım istihbarat çevreleri, acele bir karara varıp, onları kullanmış olabilirler.»

Kutlu ve Sargın'ın bu girişimlerinden hiçbir şey elde edemeyceklerini belirten Güran, «Bilimsel olarak çıkmazdır bu. Birtakım kötü kargaşalara yol açacak parti kurdurulsa bile sonuç çıkmaz. Bugün dünyada aktüel olan antikolonyalistliktir» dedi. Kolonyalist bir sistemde TKP'nin de gereği olmadığını iddia eden Güran, kendisinin eskiden «Komünist adlı şeytanla işbirliği» yaptığı gerekçesiyle suçlandığını söyledi. Güran, «Şimdi şeytanın ağababaları geldi işte. Soyut olarak bunları da şeytanın ağababaları diye yakmak, bir sürü problem çıkarır. O zaman yine şeytan devam edecektir» dedi. Güran, sözlerini, «Fikrimi sorarsanız bırakınsınlar, fikirlerini açıkça savunsunlar. Ama karşı olanı biz de savunalım. En iyisi bu. Eşit şekilde imkân verilsin, bütün iplikler çıksın pazara. Devlet İstihbaratı ile hukukçular da izlesin» diyerek bitirdi.

Mahkemesine T.C.K. 142'ye muhalefetten, keza aynı Sanıklar hakkında aynı dergideki yazıdan dolayı 1.11.1978 tarihli ikinci bir iddianameyle de 5 nci Ağır ceza Mahkemesine T.C.K. 141/1 maddeye muhalefetten dava açılmıştır.

5 nci ve 3 ncü Ağır ceza mahkemelerine açılan davalar verilen görevsizlik kararları ile Uyuşmazlık Mahkemesinden de geçerek İstanbul Sıkıyönetim Mahkemelerine gelmiş sonuçta 2 dava dosyasının birleştirilmesine karar verilerek yargılama 2 nolu Sıkıyönetim Askeri Mahkemesinde devam edilerek bitirilmiştir.

Sanıklar, hazırlıktaki ifadelerinde suçsuz olduklarını, yazıları hep birlikte hazırladıklarını, bu yazılardan amaçlarının Türkiyede bir komünist partisinin gerekliliğinin anlatılmak istendiğinin NATO ülkelerinde komünist partisinin mevcut olduğunu, yasal alanda yapılacak bir mücadele ile yer altına inilmesine engel olunacağını, komünist partisi kurulduğunda kimin ne olduğu ortaya çıkacağını, bu düşünce ile 36 ncı sayıdaki yazıyı yayınladıklarını, Katkı dergisinin toplatıldığını, gayeye varamadıklarını, zorla, cebirle, tahakkümle meri nizamı devirmeyi düşünmediklerini T.C.K. 141-142 maddelere muhalefet etmediklerini savunmuşlar; Süleyman MIZRAK son savunma aşamasında Üsküdar Ağır Ceza Mahkemesine talimat yazılmış, duruşmadan varestede tutulmayı kabul etmemiş (sh. 102) dinlenmemiş, diğer sanıklar suçsuz oldukları hazırlıktaki ifadelerine benzer nitelikte beyanda bulunmuşlardır.

Mahkemece, tüm sanıkların müsterek düşünce ve karar birliği içinde Türkiye Komünist partisini kurmaya tevessül etmek suçunu işledikleri kabul edilerek mahkûmiyetlerine karar vermiştir.

Mahkûmiyet hükmünü süresi içinde Süleyman MIZRAK dışında kalan sanıklar temyiz etmişler, S. MIZRAK'ada TRT aracılığıyla ilân duyurulmasına karar verilmiştir. İlân TRT ile 20.2.1984 günü saat 16.00'da yayınlanmıştır.

Kararı temyiz edenler özetle,

- 1 — Bilirkişi incelemesi yapılmadığını,
- 2 — Davanın 6 aylık süre içinde açılmadığını,
- 3 — Soğuk savaş döneminde kalan alışkanlıklarla, Türkiye Komünist Partisinin kurulmasına karşı çıkıldığını,
- 4 — Eylemlerinin legal bir parti kurma teşebbüsü olduğunu,

5 — Toplumumuzda yaygın olan logofobi (kelime, bilgi, korkusu) önlenemediği takdirde Türkiye'de her halükârda komünist partisi kurulabileceğini,

6 — 36 ncı sayıdaki yazıların kısım kısım daha önce yayınlandığını fakat koğuşturma yapılmadığını,

7 — 1961 Anayasası ve Siyasi Partiler Kanunu ile Türkiye'de Komünist Partisinin kurulmasının yasaklanmadığı, gibi gerekçelerle hükmün bozulması talep edilmiştir.

Askeri Yargıtay Başsavcılığının 9.7.1984 tarih 1984/1834 no'lu tebliğnamesine göre de «... Bu bakımdan sanıkların ve vekillerinin sübut ve uygulamaya yönelik temyiz itirazlarının reddi gerekmektedir.İstanbul C. Savcılığının 1.11.1978 gün 1978/386-389 sayılı iddianamesiyle açılan kamu davası reddine karar verilmesi gerekirken yazılan şekilde hüküm tesisinde yasal isabet bulunmadığından hükmün bozulması talep edilmiştir.

Sanık Süleyman MIZRAK'ın yokluğunda karar verilmiş isede temyiz istemi bulunmadığından bu sanık için verilen karar inceleme dışı bırakılmıştır.

Sanık Ali Ergün GÜRAN'ın sahibi ve sorumlu müdürlüğünü yaptığı aylık yayınlanan Katkı dergisinde Türkiye Komünist Partisinin tüzük program ve bildirisini tüm sanıkların bir araya gelip kaleme aldıkları ikrarlardan anlaşılmaktadır.

Derginin 36 ncı sayısında çıkan Komünist Partisinin tüzük, program ve bildirinin yayınlanması, Türkiye Komünistlerine bir çağrı niteliğindedir. Bu çağrı ilede mevcut illegal partiyi legal yönde oluşturmak için yol gösterir bir durum arzemektedir.

Çağrıda bulunanlar (6 sanık) iradelerini birleştirerek Türkiye'de Anayasa ve diğer kanunların yasak ettiği yeni bir parti oluşturmaya yönelik faaliyette bulundukları, dergiyi yayınlayarak da sanıkları cemiyet kurmaya tevessül ettikleri bu haliyle de tüm sanıkların eylemlerinin T.C.K. 141/1. maddesine uygun olduğu anlaşılmıştır.

Bu nedenle sanıkların subuta ilişkin temyiz itirazlarının reddi ile usul ve yasaya uygun hükmün onanması gerekmiştir.

Askeri Yargıtay Başsavcılığının tebliğnamesinde sanıklar hakkında 978/386-389 sayılı iddianameyle açılan kamu davasının reddi-

ne karar verilmesi gerektiği ileri sürülmüşse de, sanıklar hakkında aynı konuda iki ayrı dava açılmış bilâhare bu dosyalar birleştirilmiş olmakla da eylemin varlığı anlaşıldığından ve sanıkların 141/1 den mahkûmiyetine karar verilmekle artık davanın reddine karar verilmesinin söz konusu olamayacağından tebliğnameye bu yönden işti-
rak edilmemiştir.

SONUÇ ve KARAR :

Yukarda izah olunduğu üzere;

Dosya kapsamına, sanık savunmalarına, katkı dergisinin 36 ncı sayısında çıkan yazıların niteliğine, Mahkemenin delilleri takdirine göre sanık vekillerinin vaki temyiz itirazlarının 353 sayılı kanunun 217 nci maddesi gereği reddiyle usul ve yasaya uygun bulunan hük-
mün ONANMASINA, oybirliği ile 17.7.1984 tarihinde dosya üzerin-
den yapılan inceleme ile karar verildi.

ÜYE	ÜYE	ÜYE	ÜYE
Hâk. Alb.	Hâk. Alb.	Hâk. Alb.	Hâk. Alb.
Y. ÇİFTÇİOĞLU	K. ÇELEBİ	İ. ŞENGÜNLÜ	E. ARGON

(EK : 3)

(Cezaevi Müdüriyeti Kanalı ile)

İst. Sıkıyönetim Komutanlığı 2 Numaralı Askeri Mahkeme Sav-
cılığına :

Konu : İst. Sıkıyönetim Komutanlığı 2 numaralı Askeri Mahke-
mesince esas: 82/617 dosya numaralı dava hakkında verilmiş olan
karar: 83/306 numaralı hükmün, yeni çıkan «Devlet aleyhine işle-
nen suçlarda cezanın indirilmesi veya kaldırılması»na dair olan
yasa mucibince kaldırılması talebidir.

1978 yılında objektif ve sübjektif gerek şartların birikerek fik-
ren dayatması sonucu, legal komünist parti kurulabilme ihtimalini
düşünerek bir teklif hazırlamış ve «Kuruluş Bildirisi, «Program». ve
«Tüzük» başlıklı teklif metinlerini Katkı Dergisi'nin Ağustos 1978
tarihli nüshasında yayınlamışım.

«Kuruluş Bildirisi» başlıklı metinden de açıkça görüleceği gibi asıl amaç, TCK'nun 141. ve 142. maddelerini ihlal etmeyecek bir parti kuruluşunu gerçekleştirmektir. Yani sözkonusu metinlerde TCK'nun 141. ve 142. maddelerini ihlal eden kısımlar, ifadeler olsa bile, kanunen gerekli kurucu sayısı tamamlanıp resmi bildirim ve teşebbüs aşamasına gelinceye kadar, kurucu olarak katılacak diğer kişilerin de fikirleri alınıp metinler tekrar tekrar redaksiyondan geçirilerek bu kısım ve ifadelerde düzeltililecekti. Böyle bir şey mümkün-
dü; çünkü mesele —İtalya'da da açıkça görüldüğü, yaşandığı gibi— son tahlilde «Komünizm»in Türkiye'deki yorumunda düğümleniyordu. Ancak Türkiye'de «yeter şart»ların oluşup oluşmadığı bilinmiyordu.

Halbuki «12 Eylül Harekâtı» ile beraber CHP gibi «Cumhuriyet» ile yaşıt bir partinin bile ilga edilmesiyle sonuçlanan süreci birçok açıdan iyice izleyerek anladım ki, Türkiye'nin siyasi «üstyapısı» —tabii ki ekonomik «altyapı»ya paralel olarak— henüz siyasi partiler halinde şekillenebilecek bir olgunluğa erişmemiştir. Yani meselâ —herşeyden önce— «sembolik mantık» seviyesinde düşünce disiplini kazanmış, yani teorik düşünceye, bilimsel düşünceye sahip, yani tefekkür ve otokritik sahibi «sosyal varlık» anlamında insan unsuru, Türkiye çapında bir ülke için yeterli miktarda yetişmemiştir.

Dolayısıyla yaptığım otokritik sonucu olarak şu yargıya vardım ki: Böyle bir ülkede, değil komünist parti, tam anlamında bir «siyasi parti» gerçekleştirmek mümkün değildir.

Sözlü ve yazılı olarak birçok defa değişik yer ve zamanlarda beyan ettiğim bu yargım, esas: 82/617 numaralı dava dosyasında da, hükümden önce verilen —Dernek kuruluşu ile ilgili— bir yazı ile tevsik edilmiştir.

Bu otokritiksel fikri gelişime paralel olarak 17 Temmuz 1984 günü polisçe yapılan bir «operasyon» ile gözaltına alınarak İst. Sıkıyönetim Komutanlığı 1 numaralı Askerî Mahkemesinde, yukarıda sözkonusu edilen 1978'deki yazılara istinaden illegal faaliyetlerde bulunduğum (TCK'nun 141/1 maddesinden) ithamı ile bir dava açıldığı da Esas: 84/487 numaralı dosyada sabittir. Tutuklu olarak bes ay süren bu davadan 19/12/1984 tarihinde beraat ettiğim gerçeği de aynı dosyada görülebilir. Aynı zamanda yukarıda numaraları bulunan dosyalardan, her iki davada, defalarca «tevs-i tahkikat» talep etmiş olduğum —ve diğer sanıklar tarafından da edilmiş olduğu—

ve her defasında bu isteklerin mahkemelerce reddedilmiş olduğu görülebilir. Ayrıca ilk davada bilirkişi isteğimizin de reddedilmiş olduğu diğer bir gerçektir.

Bütün bunlardan kolayca anlaşılacağı gibi layık görüldüğüm çok ağır bir cezanın sebebi olarak öne sürülmüş bulunan suçun fiilini teşkil eden «tevessül»ün açık veya gizli her türlüünden vazgeçildiği ve ayrıca «ifşaat» ve «ihbar»lara da yerolmadığı mahkeme dosyalarında bulunan hüküm, karar ve belgelerle de sabit hatta mevsuktur.

Bu durum muvacehesinde —şayet bana yüklenen suçun içinde ayrıca cezalandırılması gereken bir «düşünce suçu»nun münderiç olduğu düşünülüyorsa— yeni çıkan «Devlet aleyhine işlenen suçlar»la ilgili kanundan yararlandırılarak, hakkımda verilmiş olan cezanın kaldırılmasını ve bir an önce tahliyemi saygılarımla arz ve talep ederim.

14/5/1985

Ali Ergin Güran
(İMZA)
Çanakkale Cezaevi
B/4 Koğuşunda Hükümlü

(EK : 4)

30/7/1986

İSTANBUL SIKİYÖNETİM KOMUTANLIĞI

2 Nolu Askeri Mahkemesi Başkanlığı'na

Önce şunu açıklayayım ki, yargılanmam süresince ve hüküm giydikten sonra, «tevessül» halinde kaldığı öne sürülse bile tüm «illegal siyasi örgütlenme» ithamlarını reddettim. Çünkü «siyasal örgütlenme»den ne kastedildiğini anlamıyordum. Hatta 3216 sayılı yasadan yararlanmak için 14/5/1985 tarihli dilekçemle başvuruda bulunduğum zaman bile bunu tam olarak anlamış değildim. Dolayısıyla yasanın «açıklamalar yaparak örgütlenmenin dağıtılmasına yardımcı olmak» mealindeki emredici hükmüne bir mânâ verememiş ve cevapsız bırakmışım.

Ancak cezaevinde geçen bunca süre boyunca, görüştüğüm siyasi hükümlü ve tutuklulardan emsal görüp dinleyerek, «cemiyet», «teşkilât» adları ile de anılsa bugün Türkiye'de genel olarak «örgütlenme»den neyin anlaşılıp neyin kastedildiğini iyice öğrendim. Ve hatta bu süre içinde ilk sorgum sırasında bir polis memurunun «sen iyi fikirler öne sürsen de kötü niyetli kişiler senin ruhun bile duymadan seni örgütler» şeklindeki nasihatını da sık sık hatırladım.

Şimdi artık itiraf etmem gerekir ki, maalesef ben de iradem, kanaatlerim ve düşüncem hilâfına örgütlenmişim...

Ama artık tevessül aşamasında da kalmış olsa büyük eziyetler pahasına ve uzun bir süre olay ve şahısları izleyip inceleyerek ancak bilincine varabildiğim böyle bir yıkıcı (çözücü) örgütlenmenin bir daha diriltilemeyecek şekilde ortaya çıkarılıp dağıtılmasına yardımcı olmak benim için yalnız şahsi bir kurtuluş yolu değil aynı zamanda vatani bir görevdir.

Benim karıştığım veya bana musallat olan bu fitne fesat yuvaları hakkında ipucu olabilecek birçok değerli bilgi ve delile sahibim.

Ancak delil ve şahitlerle destekleyerek yapacağım açıklamalarımda elit tabakadan bazı muteber kişilerin ve hâlen de etkili ve yetkili olan bazı devlet adamlarının olaylarla ilgileri bakımından isimlerinin geçmesi gerekmektedir.

Bu durumda ise kolonyalist şark saltanatlarına mahsus sinsi bir «devlet terörü»nün veya devlet organlarını alet olarak kullanan bir terörizmin boy hedefi olmaktan endişe etmekteyim.

Kaldı ki bu endişemi haklı çıkaran somut celismeleri yakın geçmişte gördüm, yaşadım ve hâlen de duyuyorum. Şöyle ki:

Dava dosyasına zaman zaman ilgileri dolayısıyla isimlerini verdiğim bazı kişilerin tehdit ve kehanetleri doğrultusunda hiç beklemediğim zaman ve şekilde alelacele kesin hüküm giydirilip tutuklandım. Altı yıl süren dava boyunca, elde avuçta olan bütün maddi olanaklarımı kullandıktan ve isim ile beraber hiçbir akraba desteği imkanı olmaksızın, tam anlamıyla «hic gelirsiz on parasız» kaldıktan sonra, benimle beraber, bana ve aileme maddi yardım yapabilecek bütün dost ve arkadaşlarım üzerine de —ihbar yoluyla— yeni bir gizli örgüt davası ikame edildi. Ailem fertleri hâlen bir süre tutuklu kaldıktan sonra salıverilen bu dost ve arkadaşlarımın maddi yardımları ile biyolojik hayatlarını sürdürebilmektedirler. Ancak

23 Mayıs 1986 tarihinde Mahkemenizin talimatıyla Çanakkale'de alınan ifademde «açıklama» yapacağımı bildirdikten sonra, yukarıda sözünü ettiğim yakın dost çevrem üzerindeki baskıların artmış olduğu intibainı edindim. Aynı zamanda delikanlılığa geçiş döneminde —16 yaşında— bulunan küçük oğlumun da hastahane tedavisi gerektirecek kadar ağır bir ruhi sarsıntı geçirdiğini de öğrenmiş bulunuyorum. Çoluk çocuğum bütün bunların üzerine bir de aç bi-ilaç kalma durumuna düşürülürse, bunun terörizmden öte bir «soykırım» anlamını kazanacağını burada belirtmek isterim...

Bütün bunlara karşılık benim ilgilerini belirterek dava dosyasına isimlerini verdiğim kişilere, mahkemeler, savcılar, hatta güvenlik görevlileri ufak bir soruşturma şeklinde dahi ulaşamamışlardır.

Bu genel durum ve iki yılı aşkın bir süredir içinde bulunduğum cezaevi şartları muvacehesinde daha kapsamlı ve detaylı açıklamalarda bulunmak için mânen ve maddeten kendimde gerekli güç ve cesareti bulamamaktayım. Şu ifadeleri toparlayarak bir oturuşta kaleme almak bile normalden 20 kilo eksik olan harap bedenime baygınlık verecek kadar ağır gelmektedir...

Sayet bir ülkede siyasî rejim demokratikleşecekse bu gidişât o ülkedeki devletin hukukileşmesi ile, yani mahkeme kararlarıyla da anlaşılır diye düşünüyorum. Dolayısıyla mahkemenizden bu yönde beni cesaretlendirecek bir işaret, olumlu bir karar beklemekteyim. Bunun içinde herşeyden önce gerek yakın çevremde bulunan delil ve şahitlerin korunması ve gerekse asgari serbestlikle açıklamalarda bulunabilmem için hakkımdaki infazın durdurulup tahliyeme karar verilerek iradem üzerindeki ağır baskının kaldırılmasını talep ederim.

Saygılarımla

Ali Ergin Güran

(İMZA)

Çanakkale Cezaevi E/2 Koğuşu

TÜSTAV

(EK : 5)

13/10/1986

Sayın Av. Ali TÜMER ve Av. M. Kemal AYDIN Beylere,

Bir örgütlenmeye yani örgütsel faaliyete tevessüle karar verile-

bilmesi için bir eylem programının belirtilerinin bulunması, görülmesi gerekir. Benim bir eylem programının verisi olarak alınabilecek hiçbir hareket, davranış ve sözlü veya yazılı bir beyanım yoktur, olmamıştır. Kurulması teklifinde bulunduğum Legal Parti için hazırladığım «Program» da her yasal partinin sahip olduğu gibi bir plan programdır. Yoksa program sözcüğünün anlamının tam bilinmemesinden faydalanılarak yapılan bir yanılsatma ile anlatılmak istendiği gibi, bir eylem programı, örgütlenme programı değildir. Zaten yazıların yayınlandığı Katkı Dergisi'nin kapağındaki sunuş ifadesinden de anlaşılacağı gibi tüm yayındaki amaç sadece bir Legal Parti kurma teklifidir; bir iddia, bir tez öne sürmek değildir.

Ancak benim geçen duruşmada isimlerini tekrar vurgulayarak piyoner ve pratisyenler diye nitelediğim kişilerin, bir eylem programının verisi olabilecek pek çok hareket ve davranışları vardır!

Piyoner diye nitelediğim bu davadan hüküm giymiş kişilerin, hiçbir emek ve katkıları olmayan bir yazıdan dolayı hapis yattıkları halde, cezadan kurtulmak için bunu itiraf etmemeleri, bunu itiraf etmemekle beraber, kendilerini bu duruma itekleyen, haklarında soruşturma açılmamış tecrübeli uzman pratisyenleri de suçlamamaları durumu bile tipik bir siyasi spekülasyon olayı olarak başlıbaşına formüle ve deklare edilmemiş —yani gizli— bir eylem programının grafiğini çizer. Yani ortada bana karşı bir gizli örgütlenme tasallutunun «suçüstü!» durumu vardır.

Bana musallat olan ve «örgütlenme» pratisyenleri olarak nitelediğim kişilerin sözkonusu garip davranışlar ve hareketlerini gördüğüm halde, çevremden uzaklaştırmamamın sebebi ise, bunların meşhur profesyonel hatta sabıkalı örgütçüler olmaları, hatta bir kısmının Devlete «Pişmanlık» beyan etmiş olmaları yüzündendir. Çünkü bunları, Devlet istihbaratının tabii illetkenleri olarak görüyor ve bunlardan herhangi birini uzaklaştırmamın bir gizliliğim olduğu zannını uyandırabileceği endişesi ile bu duruma katlanıyordum.

Demekki benim böyle kişilerle bir eylem programında, bir örgütlenme şeklinde gizlice anlaşmış bulunmam veya grupçuluk, komitecilik, hücrecilik seviyesinde örgütçülük oynamam mantiken mümkün değildir.

O zamanki bu düşüncemin, TC Devleti'nin bütünlüğünü ve bağımsızlığını fazlaca abartmaktan kaynaklandığını ve dolayısıyla Amerika Birleşik Devletleri'ni yaptığım bilimsel çalışmalardan haberdar etmememin hata olduğunu şimdi anlamış bulunuyorum.

Diğer taraftan yazıları yayından bir kaç gün evvel parça parça verip alarak daktilo ettirdiğim Mahmut Açiksöz ise, bana şahsi sempati ve vicdani kanaat ile güven duyduğundan dolayı —şahit olarak gerekli görmem üzerine— benim isteğim üzerine yazılara imza koymuştur. Zaten yapılan işin bundan sonra ne gibi sonuçlar doğuracağını bilmediğini ve bana sordüğünü, yani imza attığı yazıların bilincinde olmadığını da mahkemeye verdiği son dilekçede açıkça beyan etmiştir. Yani onunla da bir örgütlenme programında anlaşmış olmam mümkün değildir.

Oyleyse hakkımda verilmiş olan «örgütlenmeye tevessül» hükmü ya söz konusu pratisyenlerin anormal hareket ve davranışları —Devlet istihbaratları tarafından— izlenerek rapor edilmesi üzerine verilmiştir; ki böyleyse Mahkemenin, bu ifadelerimi ihbar kabul ederek harekete geçmesi gerekir, veya sözkonusu pratisyenler muhbir ajandırlar. Ki bu durumda da Mahkemenin bunları açıklaması gerekir. Açıklamalıdır ki, ben de kişiliğimin, hangi hasta ruh ve kafalardan çarpıtılarak aksettirildiğini öğrenip kendimi savunabileyim.

Tekrar açıkça beyan ediyorum ki, yazdığım —sözkonusu— yazıların dünya çapındaki bilimsel ve siyasi sorumluluğu bütünüyle bana aittir. Bu yazılar yaklaşık yirmi yıldır üzerinde çalışıp düşündüğüm bir konuda beni sonuca ulaştıran turnusol kağıdı gibi bir ayraç görevi görmüşlerdir. Bu yazılarla Türk toplumu üzerine yaptığım sosyolojik ve hatta tarihi deneyin sonuçları tek kelime ile «muhteşem» olmuştur ve olacaktır. Türk düşüncesi büyük bir ipotekten kurtulacaktır. Kavram kargaşasının durulma yolu açılacaktır. Batı düşüncesinin doğuştan hastalığı olan ve ölümcül etkilerinin ancak ileri bir endüstri üzerindeki düzenlemelerle önlenemediği «Düalizm»den, Tanzimat'la beraber bize de bulaşan ve bizim için çok ağır sonuçlar doğuran ve hâlâ da doğurmakta olan bu düşünce hastalığından kurtulmanın çaresi bulunacaktır. Dolayısıyla bizdeki sağ-sol bölünmesinin sebepleri ve bunun sağlam bir endüstriyel altyapıya dayanmayan, yani havada duran bir laiklik prensibi ile önlenemeyeceği gerçeği de ortaya çıkacaktır.

Hatta bugünkü Batı Medeniyeti'nin mikrobi olan terörizmin kaynağının bile bu düşünce hastalığında olduğu da ortaya çıkacaktır.

Düalizm'le málul olmayan Türk-İslam düşüncesi, bu düşünce-nin metodolojisi anlaşılınca gerçek Türk tarihi, Anadolu Türk top-

lum yapısı veya örgüsü açıkça ortaya çıkacak ve Türk halkının gerçek örgütlenmesi o zaman —yani çok yakında— gündeme gelecektir. Anadolu Türk toplum yapısına uygun böyle bir örgütlenme programını da hiçbir yasakla önlemek mümkün olmayacaktır.

Demek ki ben yaparsam böyle bir eylem programı yaparım ve yapacağım. Böyle bir programı formüle ve deklare edebilecek seviyede bilgi ve medeni cesarete sahip olduğumdan da kimsenin şüphesi olmasın.

Ancak hüküm giymiş bulunduğum «örgütlenmeye tevessül»deki örgütlenmede en ufak bir sorumluluğum yoktur. Almış olduğum mahkumiyet, TC yönetiminin «kontr-gerilla» filan gibi resmi illegal plân programları çerçevesinde uyguladığı söylenen terör etkinliklerinden payıma düşen bir «gözdağı» değilse isimlerini dosyada piyonerler ve pratisyenler diye niteleyerek belirttiğim kişilerin ve bunlardan özellikle hiç soruşturma açılmamış olanlarının sorumluluğundadır.

Bu pratisyenleri, en azından bazı istihbarat karşılığı olarak koruyup yönlendiren ve zahiren Atatürkçü diye geçinen örgütlenme programcılarının isimlerini ortaya çıkaracak bir takım delil ve şahitleri açıklamayı ise şimdilik erteliyorum. Çünkü anladığım kadarı ile Mahkemenin «gizli örgüt» anlayışı veya bilinçli olarak verilen görev çerçevesinde yönelip peşine düştüğü seviye grupçuluk, komitecilik ve hücrecilikten yukarı çıkamamaktadır.

Zaten Mahkemenin de bu konuda fazlaca ısrar ederek, yani «koskoca organize bir insiyatife —örgütlenmeye— karşı elim kolum bağlı (mahkûm) olarak hakkımı savunmam gerektiği» şeklindeki kararının adaleti konusunda bir tartışmaya çanak tutarak, tarafsızlığı hakkında şüphe beyanına davetiye çıkaracağını hiç sanmıyorum.

Çünkü bugün değiştirilemeyecek ve yok edilemeyecek yegâne delilin ancak «ölüm olayı» olduğu ve bu davanın da herhangi bir cinayetle hiçbir ilgisi bulunmadığı herkesçe gayet iyi bilinmektedir.

Hazır bulunduğum son duruşmada aşağı yukarı bunları söyleyecektim. Ama gerek benim aç, yorgun ve uykusuz olmam ve gerekse Mahkeme Başkanının alışıık olmadığı tavırları veya havası, kafamı toplayıp düşüncemi derli toplu ifadelerle zapta geçirtmemi önledi.

Şimdi siz bu mektubuma dayanarak, istediğiniz şekilde bir sa-

vunma yapabilirsiniz. Ama lütfen herşeyden önce, Mahkemenin nasıl olursa olsun, bir an evvel nihai bir karara varmasını sağlayın; ki bir an evvel bu işkence bitsin.

Bu mektubu, Mahkemenin «cezaevinde düşünüp söyleyecek yeni birşeyler bulursam bunu Avukatlar vasıtasıyla kendilerine ilememi» istemesi üzerine size yazdım. Dolayısıyla sizlerden ricam, yapacağınız savunma ile beraber, bu mektubumun bir kopyasını da Mahkeme dosyasına koymanızdır.

Saygılarımla
İmza
Ali Ergin Güran

Adres : Çanakkale Özel E Tipi Cezaevi E/2 Koğuşu.

(EK : 6)

7.11.1986

İstanbul 2 Numaralı Askeri Mahkemesi
Sayın Başkanlığı'na(*)

DOSYA NO : 1986/200 E.

DİLEKÇEYİ SUNAN : Ali Ergin Güran
Çanakkale Cezaevi E 2 Koğuşu

VEKİLİ : Av. Ali Tümer

KONU : Müvekkilimin 3216 S.lı «Bazı Suç Failleri Hakkında Uygulanacak Hükümlere Dair Kanun» hükümlerine göre;
— Hakkındaki hükmün kaldırılarak,
— Veya İnfazın Tehiri suretiyle,
— Tahliyesine karar verilmesi talebidir.

(*) Av. Ali Tümer'in görüşme imkanı bulamadan verdiği bu layihasından, Ali Ergin Güran'ın sonradan yaptığı tashih doğrultusunda bazı yanlış ve abartılı ibareler çıkarılmıştır.

OLAYLAR

1 — Müvekkilim, Katkı isimli derginin Ağustos/1978'de yayınlanan 36 ıncı sayısında yer alan bir yazıdan dolayı, Kanunun Suç saydığı cemiyeti kurmaya TEVESSÜL etmekten dolayı, TCK. 141/1 inci maddesinden 8 yıl Ağır Hapis Cezası ile hükümlüdür.

2 — Müvekkilim hakkındaki hüküm infaz edilmekte iken, 1985 yılında yürürlüğe giren 3216 sayılı Yasadan yararlanmak için başvurmuştur.

3 — Bu başvuru, Sayın Mahkemenizin 8.7.1985 tarihli kararı ile reddedilmiş, vaki temyizimiz üzerine Askeri Yargıtayca bozulmuştu. Bunun üzerine 28.5.1986 tarihinde dava yeniden başlamıştır.

4 — Müvekkilim mezkur Yasadan yararlanmak için, biri ilk müracaat dilekçesi olmak üzere, iki dilekçe vermiş, benimde bir temyiz dilekçem olmuştu.

a) İlk müracaatındaki dilekçesinde, özetle;

— Mahkum olduğu yayının esas itibariyle TCK. 141/1 inci ve 142 inci maddelerini ihlal etmeyecek bir parti kurma teklifi olduğunu,

— Ancak geçen zaman içinde, gelişen olaylara bakarak yapmış olduğu otokritik sonucu Türkiye'de böyle bir parti kurulamayacağını anladığını ve bu husustaki otokritiğinin yargılandığı davalarda defalarca ifade edildiği,

— Mahkumiyete gerekçe olarak gösterilen «tevessülün» açık ve gizli her türlüünden vazgeçildiği,

— Bütün yargılama süresince vermiş olduğu ifade ve belgelerle bu iddialarının sabit olduğu,

— Hakkında verilen mahkumiyet hükmünün anılan yasaya göre kaldırılması istenmiştir.

b) Bu talebin reddi üzerine, tarafımdan yapılan temyizde;

— Hükümün duruşmasız verilmiş olması nedeni ile usulden bozulması istenmiş, ayrıca;

— Yargılamanın tüm safhasının kısa bir özeti yapılmış,

— Müvekkilimin yargılandığı sürede A'dan Z'ye verdiği ifadeler, yaptığı işler, ilişkide bulunduğu kişiler, isimler, ve belgeler tarih sırasıyla arzedilmiştir.

— Bütün bunların müvekkilimin bu Yasadan yararlanmasına yeterli olduğu arzedilerek, hükmün kaldırılması talep olunmuştı.

c) Askeri Yargıtay'ın Bozma Kararından sonra, Müvekkilim 30.7.1986 tarihli ikinci dilekçesini vermişti. Bu dilekçe de;

— Yargılama süresi boyunca, tevessülle itham edildiği halde bile tüm illegal siyasi örgütlenme ithamlarını reddettiğini,

— Ancak cezaevinde geçirdiği sürede, gördüğü ve dinlediği hadiseler sonunda siyasi örgütlenmeden neyin kastedildiğinin farkına vardığını,

— Ve iradesi, kanaati ve düşüncesi hilafına örgütlenmiş olduğunu,

— Böyle bir örgütlenmede kendisinin en küçük bir dahli bulunmadığını,

— Bilincine ancak vardığı böyle bir örgütlenmenin bir daha diriltilemeyecek şekilde ortaya çıkarılıp dağıtılmasına yardımcı olmanın, kendisi için sadece şahsi bir kurtuluş yolu değil, aynı zamanda vatani bir görev olduğunu,

Kendisinin karıştığı veya kendisine musallat olan bu fitne ve fesat yuvaları hakkında ipucu olabilecek birçok değerli bilgi ve delille sahip olduğunu,

— Bu açıklamalarında elit tabakadan bazı muteber kişilerin ve halen de etkili ve yetkili olan bazı devlet adamlarının olaylarla ilgileri bakımından isimlerinin geçmesi gerektiğini,

— Ancak bir boy hedefi olmaktan endişe ettiğini ve bunu haklı çıkaran gelişmeleri yakın geçmişte yaşadığını ve halende yaşamakta olduğunu,

— Maddi ve sosyal sıkıntı ve baskılar ile cezaevi koşulları ve sağlık durumunun daha kapsamlı ve detaylı açıklama için gerekli güç ve cesareti bulamadığını,

— Bahsettiği açıklamalar için, gerekli delil, şahit v.s. ibraz edebilmek ve gerekli gücü kazanmak ve asgari serbestlikle açıklamada bulunmak için, infazın durdurulmasını ve tahliyesini talep etmişti.

4 — Bu dilekçe üzerine, Sayın Mahkemeniz Müvekkilimin dinlenmesine karar verdi. Çanakkale Cezaevinden getirilen müvekkilim 3.10.1986 t.li oturumda dinlendi.

Müvekkilim bu celsede;

a) Öncelikle dilekçesindeki beyanı doğrultusunda;

— Cezaevindeki toplu infaz şartlarının irade kaybına sebebiyet verdiğini,

— Sağlığını yitirdiğini kafasını toparlayamadığını,

— Açıklamalarını ancak tahliye edildiği takdirde yapabileceğini beyan etti.

b) Ancak Sayın Hey'etinizin 3216 S.lı Yasa hakkındaki açıklamaları ve kendisinin bu safhada söylemek istediklerini şöyle arz etmişti.

— Kendisinin 20 yıldır Türkiye'nin Sosyal Hayatı ve Tarihini inceleyerek bilimsel çalışmalar yaptığını,

— 1978 yılında ismini verdiği kişilerin öbek öbek başına üşüşerek 36 ncı sayıyı çıkarmaları için teklifte bulundukları, bilahare 37 inci sayı için teklif yapıldığını,

— 36 ncı sayıdaki yayının fikri muhtevasının ve bilimsel sorumluluğunun kendisine ait olduğunu, bu yayında ismi geçen diğer kişilerin —Mahmut Açıksöz'ün kendisine olan güveni sebebi ile şahit olarak— diğerlerinin ise tamamen BOŞ kâğıda imza attıklarını, yargılama süresince bu durumu açıklamadıklarını,

— Bu kişilerin bir takım program ve programistlerin pratisyenleri olduğunu, —yargılama süresince ve hüküm giymelerine rağmen BOŞ kâğıda imza attıklarını açıklamamalarının, bunların siyasi süpekülasyon amacı taşıdıklarının açık bir delili olduğunu—

— Dosyada isimlerini verdikleri ve 37 inci sayının yayınlanması için teklif yapanlar hakkında da dava açılmadığını,

— Bu pratisyen ve grupların üzerindeki örgütlenmeyi bilahare bildireceğini, belge ve şahitleri bulması gerektiğini, bununda ancak tahliye olduğu takdirde mümkün olacağını,

Arzetmiş ve daha önce yargılama süresince bildirdiği kişilerin isimlerini (hatırladıklarını) söylemişti.

b) Biz de;

— Müvekkilimizin yargılamanın başladığı 1978 yılından, hükmün kesinleştiği 1984 yılına kadar geçen sürede, müvekkilimin hak-

kında hiçbir soruşturma açılmamış olan birçok kişinin isimlerini ve yaptıklarını bildirdiğini,

— 1986/66 E.S.1 dosyada derdest davaya ait iddianamede isimleri geçenlerin, iddianame tarihinden çok daha önce müvekkilim tarafından yargılandığı dava dosyasına bildirildiğini,

— Sadece bu iki hususun dahi, bu yasadaki yararlandırılması için yeterli olduğunu arzetmiş,

— Bu kerre yapacağını söylediği açıklamaların, bu olayın artışı olduğunu bildirmiştik,

— Müvekkilimin verdiği sözü yerine getirecek şahsiyette olduğu ve bunu kanıtlayacak hususları belirterek, ayrıca müvekkilimin maruz kaldığı maddi ve sosyal sorunları dile getirmiştik.

— Esasen infazının bir yılın altına düştüğünü, yarı açık cezaevine geçme hakkını kazandığını, dolayısıyla sadece tahliyeyi amaçlayan bir vaad söz konusu olamayacağını, kaldığı infazın tehirinin her zaman geri alınabileceğini arz ederek, infazın tehiri talebinde bulunduğum.

5 — Sayın Askeri Savcı, tahliye gerekçemize katılmadıklarını ve yukarıda zikrettiğimiz dosyaların celbi ve incelenmesi mütelaasında bulundular.

6 — Sayın Mahkemenizce;

a) Müvekkilimizin bizler vasıtasıyla ibraz edeceği belgeleri ve rebileceği ve üst düzey yetkilileri hakkında her zaman yazılı açıklama yapabileceği gerekçesi ile mehil verilmesine,

b) Bahsi geçen dosyaların celbine,

c) İnfazın tehiri istemimizin reddine,

Karar verildi.

7 — Sayın Mahkemenizin kararını eleştirmek veya tenkit etmek haddimiz değildir. Ancak bu karara varılırken, bazı hususların, pratikte gerçekleşme imkânlarının gözönünde tutulmadığını affınıza sığınarak arzetmek zorundayız.

a) Birincisi cezaevindeki görüşme koşulları,

b) İkincisi Cezaevinden gönderilecek bir açıklamanın, yerine ulaşmaya kadar kimlerin ve kaç kişinin elinden geçeceği,

- c) Bunların dışında bizlerin delillere ve şahitlere ulaşma şansı,
- d) Ayrıca cezaevindeki toplu yaşama koşulları, müvekkilimin samimi olarak arzettiği sıhhi durumu.

Arzettiğimiz nedenlerle ve gerçekten çok istememize rağmen, isimler, deliller ve şahitler bakımından, bizim vasıtamızla Sayın Mahkemenize ulaşmasının pratikte gerçekleştirilmesi imkânı hasıl olmamıştır.

350 km. lik bu mesafeye gidip gelmek ve çok sınırlı görüşmelerle sonuca varmak gerçekten takdir edersiniz ki bizler için de zor bir hadisedir.

8 — Müvekkilimiz ancak 3.10.1986 tarihli celsede, yorgunluk, açlık ve uykusuzluk sebebi ile doğrudürüst ifade edemediği bazı hususları, 3 sahifelik bir mektupla tarafımıza bildirebilmiştir.

Ekte sunduğumuz bu mektubun, 3.10.1986 tarihli celsedeki ifade ve daha önceki dilekçeleri ile birlikte değerlendirilmesini arz ediyoruz.

9 — Toplanan bunca delil, beyan ve ifadelere dayanarak, Müvekkilimizin bu yasadan yararlanmaya hak kazandığını özetle şu şekilde arzetmek isterim.

- a) Müvekkilimiz bir örgütçü değildir.
- b) Kendisi bilimsel çalışmalar yapan bir kişidir.
- c) Bunun en bariz kanıtı, yargılandığı süre içinde, çevresinde bulunan, ilişkide bulunduğu herkesi mahkeme dosyasına bildirmiş-tir. Eğer müvekkilimiz bir örgütçü olsaydı, böyle bir davranışta bulunması hiçbirzaman izah edilemezdi.
- d) Geçen bu kadar zaman içinde, çevresine yaklaşan bazı kişilerin, bir takım programların pratisyenleri olduğunu ve iradesi, kanaati ve düşüncesi hilafına örgütlendiğinin bugün bilincine vardığını açık ve kesin bir şekilde beyan etmektedir. Ve bunların ve ağababalarının ortaya çıkarılmasını şiddetle istemektedir. Sayın Mahkemenizin de kendisine bu fırsatı vereceğine inanmaktadır.

e) Müvekkilimiz mahkûm olduğu dosyaya 11 adet belge 24 adet isim bildirmiştir. Bu bildirimleri yaptığı tarihlerde (1978-1984) 3216 sayılı yasanın lafı bile yoktu.

f) Müvekkilimizin bizzat veya vekilleri marifetiyle dosyaya

koyduğu bu belgeler, bu belgelerde isimleri geçenler, yukarıda zikrettiğim temyiz layihamda tarih sırasıyla ve detaylı olarak 15 sahife arz edilmiştir. Bu dilekçemizde diğer delillerle birlikte tektik ve değerlendirilmesini arz ediyorum.

Ve inancımız odur ki, bu isimler arasında gerçekten bir programın pratisyeni olanlar ayıklanacak ve onların programistlerine ulaşılacaktır.

g) Geçtiğimiz celsede celbine karar verilen diğer dosyada 986/66 E.S.lı dosyadır.

Bu davanın açılmasında düzenlenen iddianame 23.8.1984 tarih ve 1984/487 sayılıdır. Bu iddianamede gerek sanık gerekse iddianameye suç delili diye alınan belgeler itibarıyla 22 kişinin ismi geçmektedir.

Ve bu isimlerin tamamı, ortada ne 3216 s.lı yasa nede sözkonusu iddianame varken senelerce önce gene aynı belgelerle müvekkilimiz tarafından peyderpey mahkemeye verilmiş, bildirilmiştir.

Böylece Müvekkilimizin verdiği belge ve isimler bu iddianameye, dolayısıyla davaya kaynak-dayanak olmuştur.

Kanaatimizce birkimseyi 3216 sayılı yasadan yararlandırmak için bundan daha iyi bir örnek bulmak mümkün değildir.

10 — Yukarıda arzettiğimiz gibi, bugün müvekkilimizin yapacağını söylediği —koskoca organize bir güç (örgütlenme) karşısında eli kolu bağlı kaldığı için ertelemek zorunda kaldığını beyan ettiği— açıklamaları, kendisine bu fırsat verilir ise yapacak, sözünü yerine getirecek ahlâk ve karakterde bir kişidir.

Geçen celse kısaca arzettiğimiz müvekkilimin şahsı ile ilgili doneleri başlıklar halinde arz etmek istiyorum.

a) Müvekkilim Molla Gürani sülalesinden gelmektedir. Güran Soyadını da bu nedenle almıştır. Yerleşik bir insandır.

b) 460 yıl önce kurulmuş Kanuni Sultan Süleymanın Hocası «İmam-ı Sultan Bektaş Efendi Vakfı»nın furuundan, evlâtlar sülalesinden gelmektedir. Bu vakfın mütevellisidir. (Ancak bu gün müvekkilimin durumundan yararlanmak isteyen diğer akrabaları bu vakfı elinden almak için davalar açmışlardır.)

c) Gene 440 yıl önce kurulmuş ve Kanuni döneminin sanayicisi

sayılabilecek «Kiremitçi Ahmet Çelebi Vakfı»nın evlâtlarından olup, mütevellî adayı iken, bu konudaki davayı emanet ettiği pratis-yenin birinin sayesinde kaybetmiştir.

d) (...)

e) (...)

f) Evli ve iki çocuk babası olan müvekkilimizin mazbut bir aile hayatı vardır. Ancak cezaevine düşmesi ile çocuklarının ruhi rahat-sızlıklara maruz kaldığını daha önce arz etmiştim.

Kanaatimizce bu doneler müvekkilimizin verdiği sözü yerine ge-tirecek karakterde bir kişi olduğunu göstermeye yeterlidir.

SUÇ VE TALEP : Arzettiğimiz sebeplerle;

1) Müvekkilimizin ötedenberi yapmış olduğu açıklama ve be-yanlar, 3216 sayılı Yasada öngörülen bütün unsurları taşıdığından, hakkındaki hükmün tamamen veya indirim suretiyle kaldırılarak,

2) Yapacağını söylediği ve içinde bulunduğu koşullar itibariy-le buna imkân bulamadığı açıklamalar ile ibraz edeceğini bildirdiği delil ve göstereceği şahitler, Sayın Mahkemenizce lüzumlu görülü-yor ise, infazın tehiri suretiyle,

Tahliyesine karar verilmesini bilvekâle talep ve arz ederiz.

Saygılarımla
Av. Ali Tümer

(EK : 7)

4.8.1987

Sayın Av. Ali TÜMER ve Av. Mehmet Kemal AYDIN Beyler'e,

3 Ekim 1986 günkü duruşmamda, Mahkeme Başkanı Hakim İs-kender TEPEBAŞILI bana, 3216 Sayılı Yasayı açıklarken, «sen bize anlatacaksın, ipuçları vereceksin, biz anlattıklarının doğru olup ol-madığını tahkik edip değerlendireceğiz.» demişti.

Halbuki Mahkeme'nin 5 Aralık 1986 tarihli gerekçeli hükmün-de, «Hernekadar Ali Ergin Güran duruşmadaki ifadesinde bir kısım

şahısların isimlerini vermiş ise de, bu şahısların ne gibi doğrultuda bir eylemde bulunduklarının belirlenmediği, mücerret isimler şeklinde kaldığı anlaşılmıştır.» gibi bir ifadeye yer verilerek, adetâ «gizli örgüt» meselesi örtbas edilmek istenmiştir.

Herşeye rağmen ben, başıma bir «gizli örgüt» davası açarak/açtıranca yıllarca hapis yatıran gizli örgütü ortaya çıkarmaya kararlıyım. Hukuk Devleti'nin oluşması, demokratik rejimin teessüsü, ancak böyle gizli örgüt ve çetelerin tecrit edilip ortaya çıkarılarak dağıtılması ile mümkündür diye düşünüyorum. Türkiye'nin bir gelişme yoluna girmesi ancak, «vatanseverliğinden asla şüphe duyulmayan kişi»lik gibi metafizik (tabii ki aynı zamanda gayri hukuki) bir kavrama dayandırılarak, otokritik sahibi olmayan, dolayısıyla —kendilerine ne ad verirlerse versinler, ne gibi lâflar ederlerse etsinler, aslında yalnızca— «savunma mekanizması» olarak geliştirdikleri şiddetli «âyidiyet», «mensûbiyet», «tâbiyet» duyguları ile kendilerine hayat sahası arayan, geri zekâlı ve ruh hastası yaratıkların oluşturduğu gruplaşmalar ve hiyerarşilerin güdüm mekanizması ile tamamlanan gizli örgütlenmenin dağıtılmasına paralel olarak mümkündür diye düşünüyorum. Bu gizli örgütlenme ortalıkta, hatta devletin içinde cirit attıkça Türkiye'deki kargaşayı değil önlemek, net bir problem halinde vazetmek, ortaya koymak (ki, ondan sonra çözümü kolayca mümkün olur) dahi mümkün değildir. Bunlar durdukça, en dahiyane fikirler bile realitede yerine oturamaz, havada kalmaya mahkûm olur. Ve de fikir özgürlüğünün anlamı kalmaz; fikir özgürlüğü istemek, kargaşa ve kavga ortamı istemek anlamına gelir.

Bundan dolayı, Cezaevi'nden izinli bırakıldığım bu kısa süre içinde dahi —3 Ekim 1986 günkü duruşmamda verdiğim söze sadık kalarak— kısıtlı imkânlarla yaptığım araştırmada elime geçen ilginç bir belge niteliğindeki bu «haber-inceleme-yorum» yazısını, temyiz aşamasında bulunan dava dosyasına ulaştırmayı bir görev sayıyor ve bunu sizlerden rica ediyorum.

Benim 3216 Sayılı Yasa'dan yararlanmak istemem, hüküm giymiş olduğum davanın, sözkonusu gizli örgütlenmenin tasallutu ile gürültüye getirilmiş ve doğru dürüst bir savunma yapmama bile imkân bırakılmadan, günlük politik rüzgârların tesiri ile karara bağlanmış olmasındandır. Çünkü çok açık ve tutarlı bir fikri gelişim (ki, hâlâ net bir şekilde gelişmektedir ve gelişecektir, ve son aşamada Türkiye'nin tarihinden gelen «iç dinamik programının modern formülasyonu»nu ortaya çıkaracaktır), karanlık mihrakların gizli tertiplerine kurban edilmek istenmiştir ve istenmektedir.

Diğer taraftan yazıları yayından bir kaç gün evvel parça parça verip alarak daktilo ettirdiğim Mahmut Açıksöz ise, bana şahsi sempati ve vicdani kanaat ile güven duyduğundan dolayı —şahit olarak gerekli görmem üzerine— benim isteğim üzerine yazılara imza koymuştur. Zaten yapılan işin bundan sonra ne gibi sonuçlar doğuracağını bilmediğini ve bana sordüğünü, yani imza attığı yazıların bilincinde olmadığını da mahkemeye verdiği son dilekçede açıkça beyan etmiştir. Yani onunla da bir örgütlenme programında anlaşmış olmam mümkün değildir.

Oyleyse hakkımda verilmiş olan «örgütlenmeye tevessül» hükmü ya söz konusu pratisyenlerin anormal hareket ve davranışları —Devlet istihbaratları tarafından— izlenerek rapor edilmesi üzerine verilmiştir; ki böyleyse Mahkemenin, bu ifadelerimi ihbar kabul ederek harekete geçmesi gerekir, veya sözkonusu pratisyenler muhbir ajandırlar. Ki bu durumda da Mahkemenin bunları açıklaması gerekir. Açıklamalıdır ki, ben de kişiliğimin, hangi hasta ruh ve kâfâlardan çarpıtılarak aksettirildiğini öğrenip kendimi savunabileyim.

Tekrar açıkça beyan ediyorum ki, yazdığım —sözkonusu— yazıların dünya çapındaki bilimsel ve siyasi sorumluluğu bütünüyle bana aittir. Bu yazılar yaklaşık yirmi yıldır üzerinde çalışıp düşündüğüm bir konuda beni sonuca ulaştıran turnusol kağıdı gibi bir ayraç görevi görmüşlerdir. Bu yazılarla Türk toplumu üzerine yaptığım sosyolojik ve hatta tarihi deneyin sonuçları tek kelime ile «muhteşem» olmuştur ve olacaktır. Türk düşüncesi büyük bir ipotekten kurtulacaktır. Kavram kargaşasının durulma yolu açılacaktır. Batı düşüncesinin doğuştan hastalığı olan ve ölümcül etkilerinin ancak ileri bir endüstri üzerindeki düzenlemelerle önlenemediği «Düalizm»den, Tanzimat'la beraber bize de bulaşan ve bizim için çok ağır sonuçlar doğuran ve hâlâ da doğurmakta olan bu düşünce hastalığından kurtulmanın çaresi bulunacaktır. Dolayısıyla bizdeki sağ-sol bölünmesinin sebepleri ve bunun sağlam bir endüstriyel yapıya dayanmayan, yani havada duran bir laiklik prensibi ile önlenemeyeceği gerçeği de ortaya çıkacaktır.

Hatta bugünkü Batı Medeniyeti'nin mikrobi olan terörizmin kaynağının bile bu düşünce hastalığında olduğu da ortaya çıkacaktır.

Düalizm'le mâlul olmayan Türk-İslam düşüncesi, bu düşüncenin metodolojisi anlaşılınca gerçek Türk tarihi, Anadolu Türk top-

neği (IKD) olarak örgütlenmişti. Türkiye'de resmi yayın organı hüviyetinde ÜRÜN dergisini yayınlıyordu. Doğu Almanya'dan ve Türkiye'ye yakın yerlerden yayın yapan Bizim Radyo ve Türkiye Komünist Partisi'nin Sesi Radyosu'na sahipti. Geçtiğimiz yıl bu gizli partinin Türkiye'de günlük olarak yayınlanan Politika gazetesini de etki alanı içine aldığı görüldü.

Doğu Almanya'da faaliyet gösteren TKP bu şekilde legaliteyi zorlarken Türkiye'deki bazı komünist gruplar da, partiyi kendilerinin kuracaklarını ifade ediyorlar KONSEY ve KATKI adı altında iki dergi yayınlıyorlardı. Derginin yöneticileri arasında eski politikacılardan Osman Bölükbaşı'nın damadı ve kızı da vardı. Bir süre Doğu Almanya'daki TKP ile uzlaşma yolu arayan KONSEY ve KATKI taraftarları çeşitli zamanlarda TKP Başkanı İsmail Bilen'e açık mektuplar yayınlayarak: «Ya gelir partiyi kurarsın, ya da biz kuruyoruz, havanı alırsın...» yollu mesajlar göndermişlerdi. Bunun üzerine Türkiye'de komünist hareketin legaliteyi zorlama şartlarını görüşmek ve yeni programını oluşturmak üzere TKP'nin Merkez Komitesi'nin Konya'da toplantı yaptığı duyuldu. Ancak konuyu yakından izleyenler, İ. Bilen'in Türkiye'ye gelmediğini, sadece ülkemizdeki taraftarlarının üst düzeyde oluşturdukları toplantının «KONYA» plakası taşıyan bir otobüste biraraya geldiklerini biliyorlardı. Bu toplantıda TKP'nin legale çıkış hazırlığı için uygun bir program onaylanmış ve Türkiye komünist hareketinin birliğinin sağlanması kararlaştırılmıştı. Ancak sonradan TKP'nin alel acele kaleme alındığı anlaşılan programının Marksist doktrine bir hayli aykırılıklar taşıdığı, hattâ komik bazı çelişkilerle dolu olduğu ortaya çıktı. Üstelik TKP'nin birliği sağlama konusundaki tüm çabasına rağmen çok küçük bir grup oluşturdukları bilinen KATKI'cılar anlaşmaya yanaşmadılar. Hattâ bu arada KATKI'cıların «gayri ciddi» olduğu ve daha da ileri gidilerek MIT tarafından yayınlanmasına göz yumulan dergiden ibaret oldukları öne sürüldü.

Bu gelişmelerden sonra geçtiğimiz gün KATKI kadrosu TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ adı altında legale çıktıklarını ve kurucu listesiyle birlikte tüzüklerini de İçişleri Bakanlığı'na verdiklerini açıkladılar. Türkiye'de 141 ve 142 olarak bilinen Ceza Kanunu maddelerinden önce Siyasi Partiler Kanunu, Komünist ve Faşist adı taşıyan partilerin kurulamayacağını hükme bağlıyor. Bu durumda İçişleri Bakanlığının kanunlara aykırı bir kuruluş dilekçesini ve evrakını kabul edip etmemek arasında seçme yapacaktır. Muhtemelen İçişleri Bakanlığı CHP'ye prim vermiş çevreler üzerindeki şirinliği-

ni kaybetmemek için konuyu kendisi çözümlmek yerine işi Anayasa Mahkemesi'nin üzerine yıkmayı tercih edecek. Ancak sonuç ne olursa olsun Doğu Almanya'daki İsmail Bilen; ekibinin tek sermayeleri olan isimlerinin de elden gittiğine artık kesin gözüyle bakılabilir. Kamuoyunda ve muhtemelen hukuk önünde KATKI'cılar isim kullanma hakkında öncelik sahibiler. Zira ileride kurulmasını engelleyen yasa maddeleri kalkarsa sadece bu nedenle kuruluşlarına izin verilmemiş olan KATKI'cılar ilk müracaatçı olma hakları kendilerine öncelik sağlayabilir.

Tabii şimdi TKP adını taşıyan gizli parti zor durumda kaldı. Bundan sonra ya adına bir ekleme yapmak ya da ne bahasına olursa olsun KATKI'cılarla uzlaşmak zorunda.

Bilindiği gibi Maocu olarak bilinen TİKP'in sesi AYDINLIK gazetesiyle geniş kitlelere ulaşmakta ve TKP'ye angaje POLİTİKA, gün geçtikçe tiraj ve okuyucu kaybetmekteydi. TKP, bir süre önce aldığı bir kararla POLİTİKA'nın piyasaya verilisini durdurmuş, partinin prestijini ortaya koyacağı ve muhtemelen ATILIM adını taşıyacak bir yeni gazetenin hazırlığına girmişti. Şimdi ortaya resmi adı Türkiye Komünist Partisi olan bir kuruluşun çıkması bütün hesaplarını alt-üst etti.

Türkiye Komünist Partisi adında kurulduğu açıklanan partinin faaliyetten alıkonması İçişlerinin Anayasa Mahkemesi'ne başvurusu bir sonuç sağlamayacaktır. Zira kuruluş bildirisi hem adli tatil içinde açıklanmıştır; hem de Anayasa Mahkemesinin karar vermek için yeterli üyeye sahip olmadığı bilinmektedir. Zira boşalan üyelikleri için seçim yapılamamıştır. Bu durumda Anayasa Mahkemesinin herhangi bir konuda karar vermek bir yana toplanması dahi mümkün görünmemektedir.

O nedenle kapatılana kadar partinin TKP adını taşıyarak varlığını devam ettirmesine kesin gözüyle bakmak gerekecektir. Bu durumun ise Türkiye zaten köşeye sıkışmış olan Ecevit Hükümeti'nin durumunu etkilememesi mümkün değildir. Hükümet içindeki, bir takım üyelerin tepkilerinin önümüzdeki günlerde açığa çıkacağına ihtimal vermek yanıltıcı olamaz.

Sayın Av. Ali TÜMER ve 'Av. Mehmet KEMAL 'AYDIN Beyler'e,

Bildiğiniz gibi son günlerde, yurt içinde yasaları zorlayan bir kitlesel hareket söz konusu değilken; hatta tam aksine «Sol» cenahta ezilmemiş bir kesim kalmamışken, yurt dışında, uluslararası platformda ise «Komünizm» kendine yeni tarihi mecralar ararken, yani hiçbir örnek şablon gösterilemezken, bazı kimseler çıkıp —durup dururken— yasal komünist partisi kuracağız diye gürültü koparmaya, şamata yapmaya başladı. Bu, CIA'nın «Kontr-gerilla»nın tertibi ve aşağılık bir oyunudur, çünkü, komünist parti, bir demokrasi oyununun göstermeliği olarak kurulmaz; maddi hayatta bir işlevi fonksiyonu olduğu zaman gereğini kabul ettirir ve yapar. Aslında bu kural bütün gerçek siyasi partiler için geçerlidir.

Halbuki yaklaşık beş yıl önce objektif olarak ortaya çıkmış ve karar verilmişti ki Türkiyede komünist parti kurulamaz, ve buna gerek de yoktur. Üstelik gerekli objektif göstergelerle yasal komünist partisinin kurulabilme ihtimalinin belirdiği sıralarda hazırlayıp KATKI Dergisi'nde —1978 Ağustos'unda— yayınladığım teklif metinleri yüzünden de —yayından yaklaşık altı yıl sonra— sekiz yıllık ceza biçilmiş ve çekilmiştir.

O halde nasıl oluyor da —«kontra»nın halka karşı «psikolojik harp» yapmak bakımından düşündüğü fayda bir yana— legal komünist parti kurabilme imkan ve ihtimali güncel bir olaymışcasına yeni gündemin ön sıralarında tutuluyor?... İşte bu durum ancak ve yalnız «kontra»nın çok sıkıştığını ve akıl almaz oyunlarla işlevini ve varlığını sürdürmeye çalıştığını göstermektedir. Oysa bu oyunlar da beyhudedir. Şayet yeni bir zorbalık ve terör tırmanışına geçme imkan ve şartlarını bulup yaratamazsa lüzumsuzlaşacak ve dağılacaktır. Çünkü kamuoyunda «kontr-gerilla» diye bilinen, fakat aslında bir gerilla hareketına varabilir bahanesiyle ülkedeki her türlü ilerici fikir filizlerini de boğmayı amaçladığı için «kontr-progres» adına daha layık olan, emperyalizmin kolonyalizasyon programının tatbikatı mahiyetindeki bu örgütlenme biçimi ve bu illegal plan-program artık fikren aşılmıştır. Size geçen yıl Ekim ayında mahkemeye vermek üzere Çanakkale Cezaevi'nden yazıp gönderdiğim mektupla, «kontr-gerilla»ya sürkontr! çekilmiştir.

Eğer daha o zamanlar Mahkeme, yapacağım açıklamaları en-

gellemeseydi bugün «yurt dışından gelecek komünist liderler» diye tanıtılıp adları üzerinde büyük gürültü koparılan kimselerin, bizim dava dosyalarında —davaların başındanberi— isimleri olup da soruşturma dışı bırakılan kişilerden mesela bir Cihan YAMANER'in çok yakın örgütlenme arkadaşları olduğu —ve giderek Türkiye'deki birçok yatakları— ortaya çıkacak ve dolayısıyla Türkiye'yi istikrarsızlaştırmaya matuf bugünkü oyun tezgahlanamayacaktı... Kaldı ki bu Cihan Yamaner bazı dost ve arkadaşlarım üzerine «ihbar» yolu ile açılan «gizli örgütü yeniden canlandırma» davasına tanık olarak çağrıldığında verdiği ifadede, bütün sorumluluklarını inkâr etmekle beraber yine de legal komünist partisinin kurulmasından yana olduğunu iddia ederek bugünkü girişimle olan paralellliğini de ortaya koymuştur.

Bir toplumun (halkın) tarihi, yani evrensel olarak hangi tarihi konakta olduğu ve gelişme (iç dinamik) yasaları bilinmiyorsa o toplumda politika yapmanın anlamı —spesifik olarak— yoktur. Nerde kaldığı siyasi partilerin ortaya çıkmasıyla demokratik bir rejim teessüs edebilsin, çünkü o toplum, daha doğrusu halk, henüz bilimin inceleme sahasındaki bir «denek» olabilir ancak... Dolayısıyla böyle bir toplumda politika yapıyorum diye ortaya çıkanlar da şayet gerçek amaçları bilimsel (toplum bilimlerde) bir araştırma veya deney yapmak değilse, emperyalizmin kolonyalizasyon programının pratisyeni veya piyonu olabilirler ancak... Gerçek anlamda politika, insan düşüncesinde estetik ve moral kavramların mükemmelliğine ulaşıldıktan sonra bilimin üst limitine varıldığı bir noktadaki kalite sıçramasını ifade eder.

Türkiye, ne Marks-Engels tarafından incelenebilmiş ve ne de Lenin tarafından gereği kadar anlaşılabilmiş bir ülkedir. İstilacılara karşı bir «Kurtuluş Savaşı» kazanmış olması onun iç dinamiğinin karakteristik göstergesi ve varlığının teminatı olamaz ve olmamıştır. Çünkü tarihinde büyük savaşlar kaybedip istilaya uğradığı zamanlarda bile iç dinamiği ile varlığını koruyup istilacıları eritmesini bilen bu toplum, hiç de layık olmadığı bir şekilde abartılmış bir «Kurtuluş Savaşı» mitosuna karşı emperyalizm tarafından tertiplenmiş bir «kotnrgerrilla» programına, dünya çapında baş hedef olma belasına sürüklenmiştir. Mustafa Kemal taslaklarının veya kopyelerinin düşünce veya davranışları iyice incelenip izlenmek suretiyle yani onlara karşı —uygulanmak üzere— planlanmış olan «kontr-gerrilla» programı, bugün Atatürk mukallitlerinin topunu birden örüp güdebilecek —yani örgütleyecek— seviyede geliştirilmiştir artık...

O halde Türkiye —ve onun varlığı— hâlâ dünya çapında bir bilimsel araştırma konusudur; konusuydu... Ancak ben bir buçuk-iki yıl önce yapacağım bütün —zor ve tehlikeli— deneyleri bitirmiş ve bir küsur yıl önce de Mahkeme ile mantıklı diyalogun kopmaması için gerekli görmem üzerine size yazdığım mektupla Türkiye'nin tarihi iç dinamik programının modern formülasyonunu yapabileceğimi açıklamıştım. Ve böylece de ister istemez yüksek bir politik tavır takınarak, sağlı sollu en ufak politik gruplara kadar el atıp zaman zaman Devleti bile yargı organlarına varıncaya kadar güdümlüne alabilen bir «kontr-gerilla» programına «sür-kontr (!)» çekme durumuna girmiştım...

Burada tekrar kısaca vurgulamakta yarar görürüm ki, Türkiye'deki Türkler yarı vahşet döneminde istilaya uğramış ve kolonyal idare ile bir yerlere gelebilmiş bir topluluk değildir ki mevcudiyetini ancak —«köle» veya «köylü» tabanından kaynaklanan— isyanlarla, ayaklanmalarla duyurabilip kabul ettirmeye çalışsın; ve de dolayısıyla buna karşı planlanan bir «kontr-gerilla» programı ile tedip edilmeğe layık olsun. Türkiye'de Türkler, uzun yüzyıllar boyunca kolonyalist Bizans'a karşı yaptıkları mücadeleler içinde anti-kolonyalizmin evrensel kanuniyetini keşfedip uygulayarak yerleşmiş ve sivil —medeni— bir toplum oluşturmuşlardır. Orduları, Haçlı ve Moğol istilacılara yenilse de, zaman zaman kolonyalist Bizans'ın, istilacı ve yağmacı Moğolların uyduları olarak «Karamanoğulları» ve «Konya Selçukluları» gibi devletçikler ortaya çıksa da Anadolu Türk toplumunun iç dinamiğinin evrensel kanuniyeti bozulmamıştır. Son 160 yıldır Avrupa'lı ve Amerikan emperyalistlerinin uyguladığı modern kolonyalizasyon programları da bu kanuniyeti bozamıyacaktır. Çünkü Anadolu Türk toplumunun kuruluşundan gelen iç dinamik programının modern formülasyonunu bütün dünyaya bilimsel bir gerçek olarak kabul ettirip, evrensel bir örnek olarak tatbik edeceğiz... Yeter ki Devlet memurları böyle ciddi bilimsel konuları hâlâ politik oyun gibi görüp «ben bilirim»cilikte tırmanarak olur olmaz yerlerde işlere burunlarını sokmasınlar; hakimler de bunların tesirinde kalmassınlar; Atatürk'ün deyişi ile «gaflet, dalalet hatta hiyanet» durumlarına sürüklenmesinler. Bunu vurgulamaya mecburum; çünkü basit bir örnek vermek gerekirse, beni sorgulayan polis şefleri ve özellikle savcılar bu konuları benden daha iyi bildikleri iddiasını taşıyorlar ve hatta zaman zaman «pek birşey bilmiyorsun(!)» «hiçbir şeyden haberin yok (!)» diyorlardı. Ve fakat böyle bir takım kulaktan dolma bilgi ve dedikodulara kapılarak, yani bir «gizli ör-

güt» anlayışında, onun pratisyenleri ile hemfikir olmak suretiyle «kontr-gerilla»nın eylem sahasına —birer malzeme veya araç olarak— girdiklerini düşünemiyorlardı.

Şimdi olacak ve yapılması gereken şey gayet açıktır. Bunu yine birtakım oyun veya gizli pazarlıklarla ertelemek memleket hayırına değildir... İç ve dış kamuoyuna «komünist şefler, liderler» diye lanse edilen kimseler ortaya koydukları tezleri ve iradeleri yönünde yurda gelirler; ve haklarında dava açılır. Benim de 3216 sayılı Yasa'ya müracaatım —Askeri Yargıtay tarafından— açıklamalar yapmam için bir mahkemeye gönderilir. Onlar, Komünist Parti'nin legal olarak kurulabileceğini iddia ederler, ben de kurulamayacağını ve buna —objektif olarak— gerek olmadığını savunurum. Zaten bu olayda önemi ve kıymet-i harbiyesi olan yalnızca Avrupa'nın ilerici kamuoyudur. Ve kanaatim odur ki, Batı Avrupa'nın ilerici, sosyalist, komünist şahsiyetlerinin bizim sürgün ve kaçaklara böyle büyük bir destek vermeleri daha çok psikolojik bir nedene dayanmaktadır. Kendi ülkelerindeki burjuvaları bile eleştirip entellektüel açıdan küçümseyen, hatta onlarla alay eden bu şahıslar, bizim, burjuva oldukları iddiasını taşıyan hakim zümrelerin mensuplarından ve onların kurnazlıklarından, oyunbazlıklarından, tabir caizse, adeta tiksiniyorlar. Dolayısıyla, «haddini bilmeyene bildirmek, öksüze kattan giydirmek kadar sevaptır» meseli mucibince bu işe soyunmuşlardır. Yoksa bizim memleketin gerçekleri ve tarihi hakkında pek bilgileri yoktur. Onun için, onlara da bunu anlatmak lazımdır. İşte bu davalar vesilesi ile onlar da Türkiye'nin, tarihi materyalizm açısından iç dinamik programı hakkında aydınlatılırlarsa Türkiye'yi istikrarsızlaştırma pratiğine alet olduklarını hemen anlayıp bu konuda demokrasi havariliği yapmaktan vazgeçeceklerdir. Hiç kimsenin şüphesi olmasın, bunu kesinlikle temin ederim... Çünkü yakinen biliyorum ki mesela bazı demokratik hak ve özgürlükler konusunda sıkıştıkları zaman hiçbir aşağılık kompleksine kapılmadan Amerikan kapitülasyonu altında oldukları mazeretini öne sürebilen Batı Almanya ilericileri bile bizim «emperyalizmin kolonyalizasyon programının saldırısı altında olduğumuz» şeklindeki fikrimizi anlayışla karşılayacak hatta buna karşı öne süreceğimiz anti-kolonyalist programı, yeteri kadar açıklıkla ortaya koyduğumuz takdirde benimsemek ve desteklemek zorunda kalacaklardır.

Bugün Türkiyede'ki iktidar sahiplerinin «komünist parti kurdururum (!), kurdurmam (!)» gibi iddialarının, hatta çıkartacakları

mahkeme kararlarının bile bilimsel olarak —yani uzun vadede— bir kıymet-i harbiyesi yoktur. Bunun gibi mütehakkim (otoriter) tavır ve davranışlar birtakım gizli oyunlarla beraber kavram kargaşasını arttırmaktan, nümayişleri şamataları yükseltmekten ve problemleri daha da karıştırarak erteletmekten, yani son tahlilde «kontra»nın amacına hizmet etmekten başka bir işe yaramaz. Onun için bugün Türkiye’de en önemli ve acil sorun «Fikir örzgürlüğü»nün sağlanabilmesidir.

Bugün ben hâlâ kendimi «kontr-gerilla»nın esiri olarak görmekteyim. Çünkü resmen Cezaevi’nden çıktığım halde korkunç bir tecrit çemberi içinde en ufak bir yazı yazmak ve söz söylemek imkanından —hatta zaman zaman günlük geçim imkanından bile— mahrum bırakıldım. Beni çok yakından ilgilendiren (çünkü herşeyden önce onların «gizli örgüt» anlayışı veya aşırı propaganda sevdası yüzünden 8 yıllık hapis yatırılmışım) ve anında tavır koymam gereken bu günkü «komünist liderler geliyor, legal parti kuracaklar (!)» şamatası gibi durumlarda dahi —ne garip bir tecellidir ki— ancak «kontra»nın bir silah olarak çıkarttığı —ancak benim başvurumla geri teptiği anlaşılan— «Pişmanlık Yasası»na müracaatımla yeniden açtırdığım dava dosyasına sizlerin vasitanızla mektuplar göndererek kendimi savunabilmekteyim. Yoksa, gerçek bir amacı olmayan böyle provokatif eylemler, insanları olmadık şekillerde forme edilmiş, olmadık işlere angaje edilmiş gibi gösteren bir kitle illüzyonunun cyuncağı haline getirirler.

Bu mektubumu da lütfen Askeri Yargıtay’da bulunan dava dosyasına ulaştırmanızı sizlerden rica ediyorum. Belki bu mektupla davaları sürüncemede bırakmanın memlekete faydası değil zararı olduğu daha iyi anlaşılabilir. Yoksa esas amaç, insanın sabrını ölçmek veya ezip çürüterek köleleştirmek ise «kontr-gerilla» pratisyenlerine şunu hatırlatmak isterim ki, Bizans’ın hegemonya bölgelerinde ve Moğol istilası altında uzun, esaret veya yarı esaret yılları geçirmiş olan ejdadım asla köleleşmemiştir; Ama son tahlilde Moğollar asimilasyona, Bizans da yıkıma uğramıştır.

Bu mektubumun bir kopyasını sizin layihanızla beraber Başbakanlığa, ve Cumhurbaşkanlığı’na da —bilgi için— gönderirseniz çok uygun olur kanısındayım ve memnun olurum. 11/11/1987.

Saygılarımla
Ali Ergin GÜRAN

«GÜDÜMLÜ KOMÜNİST PARTİ KURMAK İSTİYORLAR»

Şule Özçelik

Komünist partinin kurulması için girişimler devam ederken, «Katkı» dergisinin sahibi ve Yazı İşleri Müdürü Ali Ergin Güran, kurulacak partinin tamamen etkisiz ve güdümlü olacağını iddia etti. 1978 yılında derginin 36. sayısında Türkiye Komünist Partisi'nin tüzüğünü ve programını yayınlamaları nedeniyle haklarında dava açıldığını belirten Ali Ergin Güran, «Biz komünist parti kurmaya karar verdik. Bunu legal olarak yapmak istedik. Bu yüzden ben ve arkadaşlarım dergide partinin tüzüğünü yayınladık. Bunun üstüne dergi kapatıldı ve hakkımızda dava açıldı. Şimdiyse devlet güdümünde komünist parti kurmak istiyorlar» dedi.

Türkiye'de koloni ekonomisinin hakim olduğunu, bu şartlarda komünist partinin kurulamayacağını kaydeden Güran, davası görülürken, kendisine birçok teklif yapıldığını teklifleri kabul etmeyip 8 yıl hapis cezasını çekmeye katlandığını kaydederek, «Davamız tamamıyla güdümlü olarak görüldü. Bana da eğer komünizm aleyhine konuşursam, cezamı hafifleteceklerini söylediler. Paris'e de gidebilecektim. Ama kabul etmedim. Aynı şey DİSK ve Barış Derneği davasında da yaşandı. Bazı günah keçileri tespit ediliyor, cezayı bunlar çekiyor, asıl sorumlular kurtarıyor» diye konuştu.

Hürriyet, 17 Kasım 1987

«İKİ SADE VATANDAŞIZ»

Başlıklı ve Mehmet Ali YULA imzalı yazının bir paragrafı da şu şekildedir :

«Daha Almanya'dan hareket etmeden, Türkiye'den gelen bir haber, Kutlu ve Sargın'ın canını sıkıyordu. 1978 yılında sahibi olduğu Katkı Dergisi'nde bir Komünist Partisi Tüzüğü yayınladığı için 8 yıla mahkûm olmuş Ali Ergin Güran'ın yaptığı «Güdümlü Komünist Partisi kurmak istiyorlar» suçlamasıydı bu. Haydar Kutlu, «Bu arkadaşlar, demek ki bizden önce, şimdi bizim düşündüğümüz gibi düşünümler ve teşebbüs etmişler. Şimdi biz de aynı şeyi yapıyoruz diye, neden güdümlü olalım?» diyor ve ekliyordu. «Bu arkadaşların, aslında sevinmeleri gerekir. Gelip bizi desteklesinler. 'Aramızdaki engelleri kaldıralım.»

TBKP LİDERLERİNE CIA SUÇLAMASI

Tunca BENGİN

Türkiye Komünist Partisi (TKP) kuruluş bildirisi ile tüzüğünü, 1978 yılında, sahibi bulunduğu Katkı dergisinde yayınlamak suçundan 38.5 ay hapis yatan Ali Ergin Güran, TBKP liderleri Haydar Kutlu ve Nihat Sargın'ın «devletlerarası piyon» olduklarını iddia etti. Güran, «Bu iki kişi kesinlikle Sovyetler'in desteğinde olamaz. CIA ve kontrgerillanın tertibi bu» dedi.

141 ve 142. maddelere rağmen, Türkiye'de Komünist Parti'nin kurulabileceği düşüncesiyle 1978'de harekete geçen ve hapse mahkûm olan Güran, TBKP'nin daha parti durumunda bile olamadığını ileri sürdü. İki genel sekreterin Türkiye'ye gelişlerinin ardındaki nedeni yine CIA'ya bağlayan Güran şöyle konuştu:

«Avrupa'da ben de 2,5 sene sürttüm, gezdim. Avrupa öyle bir yer ki, Doğu ile Batı arasında 2 kere üst üste geçiş yapmak büyük suçtur. Hemen ensenize binerler. Sıradan insan bile Doğu-Batı arasında 2 kere geçse, Batı'da CIA sorgusuna muhatap olur. Oysa bunlar 2 taraf arasında uzun süre resmi unvanla gitmiş gelmişlerdir. CIA'nın bilgisi dışında olmasına imkân yoktur. Batı'ya sürüldüler gibi geliyor bana. İkisi arasında tutunabilmek çok zordur. Batı'nın birtakım istihbarat çevreleri, acele bir karara varıp, onları kullanmış olabilirler.»

Kutlu ve Sargın'ın bu girişimlerinden hiçbir şey elde edemeyebileceklerini belirten Güran, «Bilimsel olarak çıkmazdır bu. Birtakım kötü kargaşalara yol açacak parti kurdurulsa bile sonuç çıkmaz. Bugün dünyada aktüel olan antikolonyalistliktir» dedi. Kolonyalist bir sistemde TKP'nin de gereği olmadığını iddia eden Güran, kendisinin eskiden «Komünist adlı şeytanla işbirliği» yaptığı gerekçesiyle suçlandığını söyledi. Güran, «Şimdi şeytanın ağababaları geldi işte. Soyut olarak bunları da şeytanın ağababaları diye yakmak, bir sürü problem çıkarır. O zaman yine şeytan devam edecektir» dedi. Güran, sözlerini, «Fikrimi sorarsanız bıraksınlar, fikirlerini açıkça savunsunlar. Ama karşı olanı biz de savunalım. En iyisi bu. Eşit şekilde imkân verilsin, bütün iplikler çıksın pazara. Devlet İstihbaratı ile hükûkular da izlesin» diyerek bitirdi.

Sayın Av. Ali TÜMER ve Av. Mehmet Kemal AYDIN Beyler'e,

15 Mart 1988 tairhli gazetelerden TBKP davasının iddianamesini (ana hatları ile, özetle) ve suçlanan diğer sanıkların isimlerini öğrenmiş bulunuyorum. İddianame'den anladığıma göre açılan dava gayrı ciddi, göstermelik, güdümlü hatta naylon denilebilir türdendir. Davaya dahil edilen diğer sanıklar da genellikle gayrı mesul göstermelik kişilerdir. Böylece, bu vesileyle bir kere daha kamuoyunda «kontr gerilla» diye bilinen gizli örgütün faaliyetlerine gayet sinsi bir şekilde devam ettiği ve edeceği gerçeği teyit edilmiş bulunmaktadır. Zaten memlekette asgariden hukukilik, açıklık ve fikir özgürlüğü teessüs etmeden «gizli örgüt»çülüklerden ve adeta bunların koordinatörü gibi çalışan kontr gerilladan kurtulmak mümkün değildir. Ama yargı organları da güdüm altındaysa açıklığa, fikir özgürlüğüne varmak kolay olmaz.

3216 Sayılı Yasa'ya müracaatımla ilgili 'Askeri Yargıtay'a yaptığımız itirazın üzerinden 14 ay geçtiği, Askeri Yargıtay'daki dosyaya konulmak üzere size yazmış bulunduğum ve birtakım endişelerimi bildirdiğim 11.11.1987 tarihli mektubumun üzerinden de yaklaşık 4 ay geçtiği halde, resmi makamlardan hiçbir ses seda çıkmadı. Yalnız basın (bir iki günlük gazete) büyük gürültülerle yurtdışından gelerek legal komünist partisi kurmaya kalkanlara tepki gösterdiğimi ufak birer haber olarak kamuoyuna bildirdi. Halbuki —bildiğiniz gibi— benim sözkonusu mektubum, birilerinin gelip gitmelerine, parti kurmalarına tepki olmaktan çok öte anlamlı bir içerik taşımaktaydı.

Bu mektubumda ben sonuç olarak, yasal komünist partisi kurmaya kalkışanlara açılacak dava ile beraber benim 3216 sayılı yasaya müracaatımın da Yargıtay tarafından bir mahkemeye gönderilerek gerekli açıklamaları yapmamın sağlanmasını dilemekteydim.

Çünkü herşeyden önce gizli komünist partisi liderlerinin yakın örgütlenme arkadaşlarının bizim dava dosyasında isimleri olduğunu ve bunların bir an önce deşifre edilmesi gerektiğini vurguluyordum.

Şimdi anlıyorum ki sözkonusu gizli komünist liderlere naylon, düzmece bir dava açılmakla beraber aslında gizli örgütlenmenin sürdürülüp —uygun bir zamana kadar— muhafaza edilmesi öngörülmüş.

Çünkü —meselâ— Savcı, hazırladığı iddianamesindeki «lûgat paralama» kısmında Türkiye’de komünizmin tarihini «Şeyh Bedrettin» Destanına dayandırırken bir dergi de, birkaç hafta önce gizli komünist şef Haydar Kutlu ile hapishaneden yaptığı mülakatına —tesadüfen (!)— aynı «Destan»dan bir alıntı ile giriyordu.

Ve de —başlıbaşına bir soruşturma konusu olması gereken— Haydar Kutlu’nun Gökkuşuğu dergisinde yayınlanan bu gizli mülakatı, İddianame’nin gayrı ciddiliği ile kıyaslanamayacak kadar müessir bir propaganda ve bir «direktif» mahiyetindeydi. Hatta mülakatın bir yerinde Haydar Kutlu inisiyatifin artık tamamen kendisinde olduğunu buyurmakta ve taraftarlarına açıkça sıkı durun! komutu vermektedir.

Ben hiçbir şekilde —sonu vahim bitmesi mukadder olan— böyle bir büyük «kurgu»ya, «tertîp»e dahil olmak, alet olmak istemem. Onun için bu mektubumla acilen, benim —bütün uyarımlarıma rağmen— ciddiyetimi anlamayarak veya anlamak istemiyerek uzun yıllar boyu (12 Mart dönemlerinden beri) etrafımda bir iyilik perisi gibi dolanan, son zamanlarda ise yardımseverlik gösterileri, nezaket maskesi, yalan ve dolanla en yakın çevreme kadar girmek cüretini gösteren ve hatta size yazdığım son 11.11.1987 tarihli mektubun basına aksettirilmesinde önayak olan korkunç ikiyüzlü bir tipi daha deşifre etmek mecburiyetindeyim.

Bu tip, Nabi Yağcı (Haydar Kutlu) tarafından gizli TKP’ye kaydolunmuş, onunla hücre arkadaşlığı yapmış, 12 Eylül sırasında benimle sıkı ilişkiye girmiş, hatta müştereken teşebbüs ettiğimiz sonradan dava konusu olan ve bazı arkadaşlarımla o yüzden hapis yattığı bir dernek kuruluşuna katılmış, fakat bütün bunlara rağmen üniversitedeki kariyerine devam edebilmiş, hatta YÖK kurulurken, sol gözünü kirpan öğretim üyeleri bile işten uzaklaştırılırken, o tam tersine İktisat Fakültesi’nde doçentlik payesine yükseltilmiş olan Osman Çetinkaya’dır.

Bu şahsın Nabi Yağcı’nın gizli faaliyet hücrelerinden olduğunu hatta kendisine Yağcı (Haydar Kutlu) tarafından verilen kod isminin de «Yaşar» olduğunu —kendi ifadelerine dayanarak— benden başka aşağıda isimleri olan şahıslar da bilmektedirler, ve gerektiğinde şahitlik edebileceklerini beyan etmektedirler.

Askerî Yargıtay’daki dava dosyasına iletmenizi rica edeceğim

bu mektubumun birer suretini Başbakanlık ve Cumhurbaşkanlığı'na gönderirseniz çok memnun olurum.

Saygılarımla,
Ali Ergin GÜRAN
15.3.1988

NOT: Bu mektubumu aktüel önemine binaen mümkün olan en geniş biçimde basına da ulaştırırsanız, kazanılmaya çalışılan asgari özgürlükler bakımından faydalı olacağı kanısındayım.

CUMHUR AKSEL	: (İMZA)	Aslı tarafından alınmıştır.	
ALİ METE	: (İMZA)	Av. M. Kemal Aydın	(İMZA)
MEHMET YAVUZ	: (İMZA)	Av. Ali Tümer	(İMZA)
İBRAHİM AYDIN	: (İMZA)		15.3.1988

(Ek : 11)

8.4.1988

Askeri Yargıtay 3. Daire Başkanlığı'na
Sunulmak Üzere
İstanbul 2 No.lu Askeri Mahkemesi
Sayın Başkanlığı'na

DOSYA : 1986/200 E.

İADE-İ MUHAKEME

TALEBİNDE BULUNAN : Ali Ergin Güran

VEKİLİ : Av. Ali Tümer

KONU : Müvekkilimin 3216 Sayılı «Bazı Suç Fail-leri Hakkında Uygulanacak Hükümlere Dair Kanun» hükümlerine göre müracaatı ikinci defa olarak İstanbul (2) numaralı Askeri Mahkemesi'nin 5.12.1986 tarih ve 1986/200 E. sayılı kararı ile RED edilmiş ve bu kararın temyizi üzerine, Askeri Yar-

gıtay 3. Dairesi 24.2.1987 tarih ve E. 1987/112, K. 1987/64 sayılı ilamı ile tüm temyiz itirazları red edilerek As. Yargıtay Başsavcısının da TEBLİGNAME SİNE aykırı olarak, hüküm onaylanmıştır. Aşağıda arzedilen sebeplerle; İade-i Muhakeme Sebepleri Açık olarak mevcut olduğundan, bu talebimizi içeren dilekçedir.

TEBLİG

: Askeri Yargıtay 3 üncü Daire İlâmı Mahalli Mahkemece ne tarafıma ne de Müvekkilime tebliğ edilmemiş ve 16.3.1988 günü dosyaya yeni bir dilekçe göndermek üzere başvurulduğunda onama ilâmının geldiğine muttali olunmuştur.

OLAYLAR

1 — Müvekkilim Ali Ergin Güran, Katkı isimli Derginin Ağustos/1978 tarihinde yayınlanan 36 ıncı sayısındaki yayımla «TKP isimli, Kanunun suç saydığı cemiyeti kurmaya TEVESSÜL etmekten» dolayı, İstanbul (2) Numaralı SYNT. Askeri Mahkemesi'nin 18.11.1983 tarih ve 1982/617-306 Sayılı Hükümü ile TCK. 141/1 inci maddesine göre 8 yıl Ağır Hapis cezasına mahkum edilmişti.

2 — Müvekkilim Hakkında Hüküm infaz edilmekte iken, 1985 yılında yürürlüğe giren 3216 sayılı Kanundan yararlanmak için başvurmuştu.

3 — Bu başvuru, gene (2) Numaralı Askeri Mahkemece incelenmiş ve yukarıda belirtilen dosyadan ittihaz edilen 8.7.1985 tarihli kararla red edilmiş, vaki temyiz üzerine Sayın 3. Daire tarafından bozulmuştu. Ve bunun üzerine dava yeniden başlamıştı.

4 — Müvekkilim Mezkûr Yasadan yararlanmak için, biri ilimüracaat dilekçesi olmak üzere iki dilekçe vermiş ve benim de bir temyiz dilekçem olmuştu.

a) Müvekkilim ilk müracaatındaki dilekçesinde özetle;

— Mahkûm olduğu yayının esas itibariyle TCK. 141/1 inci ve 142 inci maddelerini ihlal etmeyecek bir parti kurma teklifi olduğununu,

— Ancak geçen zaman içinde, gelişen olaylara bakarak, yapmış olduğu otokritik sonucu Türkiye'de böyle bir parti kurulamayacağını anladığını ve bu husustaki otokritiğinin yargılandığı davalarda defalarca ifade edildiği,

— Mahkûmiyete gerekçe olarak gösterilen «tevessülün» açık ve gizli hertürlüsünden vazgeçildiği,

— Bütün yargılama süresince vermiş olduğu ifade ve belgelerle bu durumun sabit olduğunu,

— Hakkında verilen mahkûmiyet hükmünün anılan yasaya göre kaldırılmasını istemiştir.

b) Askeri Mahkemece bu talebin reddi üzerine, tarafımdan yapılan temyiz isteminde:

— Hükmün duruşmasız verilmiş olması sebebi ile usulden bozulması istenmiş, ayrıca:

— Yargılamanın tüm safhasının kısa bir özeti yapılmış,

— Müvekkilimin, yargılandığı sürede A'dan Z'ye verdiği ifadeler, yaptığı işler ilişkide bulunduğu kişiler, isimler, belgeler tarih sırasıyla arz edilmişti.

— Bütün bunların, Müvekkilimin bu Yasadan yararlanması için yeterli olduğu arzedilerek, hükmün kaldırılması talep olunmuştu.

c) Askeri Yargıtay'ın bozma ilâmından sonra, Müvekkilim 30.7.1986 tarihli ikinci dilekçesini vermişti. Bu dilekçesinde de:

— Yargılama süresi boyunca, tevessülle itham edildiği halde bile, tüm illegal siyasi örgütlenme ithamlarını reddettiğini,

— Ancak cezaevinde geçirdiği sürede, gördüğü ve dinlediği hadiseler sonunda siyasi örgütlenmeden neyin kasdedildiğinin farkına vardığını,

— Ve iradesi, kanaati ve düşüncesi hilafına örgütlenmiş olduğunu,

— Böyle bir örgütlenmede kendisinin en küçük bir dahli bulunmadığını,

— Bilincine ancak vardığı böyle bir örgütlenmenin, bir daha diriltilemeyecek şekilde ortaya çıkarılıp dağıtılmasına yardımcı olmanın, kendisi için sadece bir kurtuluş yolu değil, aynı zamanda vatani bir görev olduğunu,

Kendisinin karıştığı ve kendisine musallat olan bu fitne ve fesat yuvaları hakkında ipucu olabilecek birçok değerli bilgi ve delile sahip olduğunu,

— Bu açıklamalarında elit tabakadan bazı muteber kişilerin ve halen de etkili ve yetkili olan bazı devlet adamlarının olaylarla ilgileri bakımından isimlerinin geçmesi gerektiğini,

— Ancak bir boy hedefi olmaktan endişe ettiğini ve bunu haklı çıkaran gelişmeleri yakın geçmişte yaşadığını ve halen de yaşamakta olduğunu,

— Maddi ve sosyal sıkıntı ve baskılar ile cezaevi koşulları ve sağlık durumunun o tarih itibariyle daha kapsamlı ve detaylı açıklama için gerekli güç ve cesareti bulamadığını,

— Bahsettiği açıklamalar için, gerekli delil, şahit v.s. ibraz edebilmek ve gerekli gücü kazanmak için, asgari serbestlikle açıklamada bulunmak için infazın durdurulmasını ve tahliyesini talep etmişti.

5— Askeri Mahkeme, bu dilekçe üzerine Müvekkilimin dinlenmesine karar verdi. Çanakkale Cezaevi'nden getirilen Müvekkilim, 3.10.1986 tarihli oturumda dinlendi.

Müvekkilim bu celsede;

a) Öncelikle dilekçesindeki beyanı doğrultusunda :

— Cezaevindeki toplu infaz şartlarının irade kaybına sebebiyet verdiğini,

— Sağlığını yitirdiğini, kafasını toparlayamadığını,

— Açıklamalarını ancak tahliye edildiği takdirde yapabileceğini,

Beyan etti.

b) Ancak Askeri Mahkeme Hey'eti, Müvekkilimin teröristlerden bir farklılığını görmeksizin, hadisede bir fikir adamı ile karşı karşıya olunduğu görülmezden gelinerek, Çanakkale'den alınıp 30 saat hiç uyutulmadan Huzura dikildiğini anlamazlıktan gelerek, ne söyleyecekse söylemesi hususunda diretilmiş, Müvekkilimin sadece tahliyeyi amaçladığı gibi bir görüntü yaratılmıştır.

— Müvekkilim bütün bu ısrar karşısında, o kadar yolu boşa gelmiş olmamak için, o andaki tüm yorgunluk, açlık ve uykusuzluk durumuna rağmen, şu hususları söyleyebilmişti :

Celse zabtına dahi doğru dürüst geçirilemeyen bu beyanlar özetle şöyleydi :

— Kendisinin 20 yıldır Türkiye'nin Sosyal Hayatı ve Tarihini inceleyerek bilimsel çalışmalar yaptığını,

— 1978 yılında ismini verdiği kişilerin öbek öbek başına üşüşerek 36 ıncı sayıyı (yargılanıp hüküm giydiği Katkı Dergisi'nin 36 ıncı sayısı) çıkarmaları için teklifte bulundukları, bilahare 37 inci sayı için de teklifte bulunduğu,

— 36 ıncı sayıdaki yayının fikri muhtevasının ve bilimsel sorumluluğunun kendisine ait olduğunu, bu yayında ismi geçen diğer kişilerin —Mahmut Açıksöz'ün kendisine olan güveni sebebi ile ve

şahit olarak— TAMAMEN BOŞ KAĞIDA İMZA ATTIKLARINI, yargılama süresince de bu durumu açıklamadıklarını,

— Bu kişilerin BİR TAKIM PROGRAM ve PROGRAMİSTLERİN PRATİSYENLERİ olduğunu —yargılama süresince ve hüküm giymelerine rağmen boş kağıda imza attıklarını açıklamamalarının, bunların SIYASİ SPEKÜLASYON AMACI TAŞIDIKLARININ açık bir delili olduğunu,

— Dosyada isimlerini verdikleri ve 37 inci sayının yayınlanması için teklif yapanlar hakkında —bütün ısrar ve taleplere rağmen— dava açılmadığını,

— Bu PRATİSYEN ve GRUPLARIN ÜZERİNDEKİ ÖRGÜTLENMEYİ bilahare bildireceğini, belge ve şahitleri bulması gerektiğini, bunun da ancak tahliye olması halinde mümkün olacağını,

Arzetmiş ve daha önce Yargılama süresince bildirdiği kişilerin isimlerini (hatırlayabildiklerini) —biri de Osman Çetinkaya olmak üzere— Mahkemeye bildirmiş ve celse zabtına geçirebilmişti.

c) Bizler de Avukatları olarak;

— Müvekkilimizin yargılamanın başladığı 1978 yılından, hükmün kesinleşmesine kadar geçen sürede, haklarında hiçbir soruşturma açılmamış olan birçok kişinin isimlerini ve yaptıklarını bildirmiş olduğunu,

— 1986/66 E. Sayılı aynı Mahkemenin diğer bir dosyasında o tarihte derdest davaya konu iddianamede isimleri geçenlerin, mezkûr iddianame tarihinden çok daha önce Müvekkilim tarafından yargılandığı dosyadan Mahkemeye bildirildiğini,

— Sadece bunların dahi, bu Yasadan yararlandırılması için yeterli olduğunu arzetmiş,

— Bu kerre yaptığı ve yapacağını söylediği açıklamaların, bu olayın artısı olacağını bildirmiştik.

— Müvekkilimin verdiği sözü yerine getirecek şahsiyette olduğunu ve bunu kanıtlayacak hususları belirterek, ayrıca Müvekkilimin maruz kaldığı maddi ve sosyal sorunları dile getirmiştik.

— Esasen o tarihte infazının bir yılın altına düştüğünü ve yarı açık cezaevine geçmeye hak kazandığını, dolayısıyla sadece tahliyeyi amaçlayan bir vaadin sözkonusu olmadığını, kaldı ki infazın tehirinin her zaman geri alınabileceğini, hiç olmazsa bu yolun kulanılarak, infazın tehirini talep etmiştik.

6 — Sayın Askeri Savcı, tahliye gerekçemize katılmadıklarını

ve yukarıda zikrettiğimiz dosyaların celbi ve incelenmesi mütelaasında bulundular.

7 — Askeri Mahkeme;

a) Müvekkilimizin bizler vasıtasıyla ibraz edeceği belgeleri ve rebileceği ve üst düzey yetkilileri hakkında her zaman yazılı açıklama yapabileceği gerekçesi ile mehil verilmesine,

b) Bahsi geçen dosyaların celbine,

c) İnfazın tehiri istemimizin reddine,

Karar verdi.

8 — Askeri Mahkemeye 7.11.1986 tarihinde sunduğum (6) sahil felik dilekçede; yukarıda belirttiğim hususları arzettikten sonra :

a) Sayın Mahkemenin bu karara varırken bazı hususların pratikte gerçekleşme imkânlarının gözönünde tutulmadığını, zira,

— Birinci olarak cezaevindeki görüşme koşulları,

— İkincisi cezaevinden gönderilecek bir açıklamanın bize veya Mahkemeye ulaşmıncaya kadar, kimlerin ve kaç kişinin elinden geçeceği,

b) Bunların dışında bizlerin delillere ve tanıklara ulaşma şansı,

c) Ayrıca cezaevindeki toplu yaşama koşulları, Müvekkilimin Mahkemece de gözlenen ve samimi olarak arzettiği sıhhi durumu.

Belirtilen nedenlerle ve gerçekten çok istememize rağmen isimler, deliller ve şahitler bakımından, bizim vasıtamızla Askeri Mahkemeye pratikte ulaşmasının imkân dahilinde olamayacağını arz etmişim.

Esasen 350 km. lik bir mesafeye gidip gelmek ve çok sınırlı görüşmelerle sonuca varmanın mümkün olamayacağı bilinen bir gerçektir.

9 — Müvekkilimizin 3.10.1986 tarihli celsede yorgunluk, açlık ve uykusuzluk sebebi ile doğrudürüst ifade edemediği bazı hususları, ancak 13.10.1986 tarihli bir mektupla tarafımıza bildirebildiğini ve bu mektubumuzu ekte sunduğumuzu arz ederek, diğer delil, belge ve açıklamalar meyanında kaale alınmasını bildirdik.

10 — Son olarak da,

Toplanan bunca delil, beyan ve ifadelere dayanarak, Müvekkilimizin bu yasadan yararlanmaya hak kazandığını özetle şu şekilde arz ettik :

a) Kendisinin bilimsel çalışmalar yapan bir kişi olduğunu,

b) Bunun en bariz kanıtının, yargılandığı süre içinde çevresinde bulunan ilişkide bulunduğu herkesi mahkeme dosyasına bildir-

miş bulunduğu, örgütçü olan bir kişinin böyle bir davranışta bulunmasının izahsız olacağı,

c) Geçen bu kadar süre içinde, çevresine belli bir maksatla yaklaşan bazı kişilerin, bir takım programların pratisyenleri olduğunu ve iradesi, kanaati ve düşüncesi hilafına örgütlendiğinin bugün bilincine vardığını açıkça ve kesin olarak beyan ettiğini, ve bunların ve ağababalarının ortaya çıkarılmasını şiddetle istediğini,

d) Müvekkilimizin mahkum olduğu dosyaya 11 adet belge ve 24 isim bildirdiğini ve bunların yapıldığı sırada 3216 Sayılı Yasanın lafının bile bulunmadığını ve bunların diğer bir davaya dayanak alındığını arz ederek Müvekkilimin bu yasadan yararlanmaya esasen hak kazandığını bildirdik.

11 — Ayrıca yapacağını söylediği diğer açıklamaları mutlaka yapacağını, bu hususu teyid edecek ahlaki karakter ve şahsiyet sahibi bulunduğunu delilleri ile açıkladık.

12 — Sayın Mahkeme, bütün bunlara rağmen, Kanunun açık hükümlerine rağmen Müvekkilimin talebini reddetti.

Bu karar Müvekkilimin diğer Avukatı Mehmet Kemal Aydın tarafından temyiz edildi.

Ve bu tarihten itibaren de davanın takip ve neticelendirilmesi sorumluluğunu üstlenmişti.

13 — DAVANIN TEMYİZ SAFHASINDA OLDUGUNU SANDIGIMIZ (Zira hiçbir tebliğ yapılmadı) 16.3.1988 tarihine kadar, Müvekkilim Ali Ergin Güran, dava süresince ve Askeri Mahkemedeki 3.10.1986 tarihli duruşmada belirttiği açıklamalarına devam etti ve Sayın Askeri Yargıtay'a ulaştırılmak üzere Avukatları sıfatıyla tarafımıza 4.8.1987, 11.11.1987 ve 15.3.1988 tarihli 3 mektup ve bir belge tevdi etti. Bunlardan birincisi yarıaçık cezaevinden izinli geldiği tarihte, diğer ikisi de cezasını tamamlayıp tahliye olduğu tarihten sonra yapılmıştı.

Ve sözkonusu üç mektuptan ilk ikisi ve belge, Sayın Askeri Yargıtay'a tevdi edilmek üzere, Av. Mehmet Kemal Aydın'a verilmişti. Muhtelif görüşmelerimizde de bu mektup ve belgelerin Askeri Yargıtay'a ulaştırılmak üzere Askeri Mahkemeye verildiğini ve dosyanın Askeri Yargıtay'da olduğunu ve Mahkemece gönderileceğini beyan ve ifade etti.

Müvekkilimin en son açıklamalarını içeren 15.3.1988 tarihli mektubunu aynı şekilde Askeri Yargıtay'a gönderilmek üzere (2) Nolu Askeri Mahkemeye birlikte gittiğimizde, dosyanın Askeri Yargıtay'

dan, aşağı yukarı bir yıl önce geldiğini ve hükmün onaylandığını öğrendim.

Dolayısıyla bu son mektubu Sayın Askeri Mahkemeye verilemedi.

Böylece, Müvekkilimin son derece öneme haiz ve davanın seyri- ni mutlak surette etkileyecek açıklamalarını ihtiva eden sözkonusu 3 mektubu ve bir belge bu davada inceleme dışı kaldı.

Av. Mehmet Kemal Aydın'ın Askeri Mahkeme'ye verdim dediği mezkûr mektuplar Askeri Yargıtay onama kararından çok sonra olduğu için, önemli açıklamaları ihtiva eden bu mektupların ve belgenin, ya verilmemiş olması, ya da Askeri Mahkeme'de kalmış bulunması sebepleri ile, yahut da başkaca sebeplerle Sayın Askeri Yargıtay'ın incelemesi dışında kaldığı muhakkaktır.

İncelendiğinde görülecektir ki, bu açıklamalar ve belgenin İADE-İ MUHAKEME için açık ve kesin YENİ BELGELER olduğu muhakkak olduğundan, işbu talebi yapmak zarureti doğmuştur.

Tetkik ve kabulünü arzederim.

İADE-İ MUHAKEMEYİ GEREKTİREN SEBEPLER :

I — 1) 3.10.1986 tarihli «duruşma zaptının» 8 no.lu sahifesinin ilk paragrafında görüleceği üzere, müvekkilim o gün PRATİSYENLER olarak (10) kişinin ismini Askeri Mahkemeye vermiştir.

Sayın Askeri Mahkeme, bu kişiler hakkında, İÇİŞLERİ BAKANLIĞI'ndan hiçbirşey sormamış, bir araştırmaya girmemiştir.

Müvekkilimin 3216 S.lı Yasadan yararlanmasının reddi hususunda Askeri Mahkemece :

«.....»

Ali Ergin Güran duruşmadaki ifadesinde bir kısım şahısların isimlerini vermiş ise de bu şahısların ne gibi doğrultuda bir eylemde bulunduklarının belirlenemediği, mücerret isimler şeklinde kaldığı anlaşılmıştır.

.....»

Şeklinde bir gerekçe gösterilmiştir.

2 — Bu gerekçenin gerçek durumu ifade etmediği, bizatihi dosya muhtevası ile sabittir.

3 — Yargılamanın ve bu davanın «TKP» olduğu hiçbir ihtilafa yer vermeyecek kadar açıktır.

4 — Müvekkilim kurulması yasak olduğu bildirilen «TKP»yi kurmaya tevessülünden yargılanıp hüküm giymiştir.

5 — Gene ihtilafsız olan bir husus da, isimleri verilen mezkûr

kişilerin, Müvekkilime bu konudaki bazı programların PRATİSYEN-leri olarak musallat olduklarıdır.

6 — O halde Sayın Askeri Mahkeme'nin 3216 S.lı Kanunun EM-REDİCİ hükmüne göre, hüküm tesisi gerekirdi.

7 — Nitekim Sayın Askeri Yargıtay BAŞSAVCISI'nın 16.2.1987 tarihli TEBLİĞNAMESİNDE bu husus açıkça belirtilmiş ve hükmün bu sebeple bozulması talep edilmiştir.

8 — «İLAM»da —İÇİŞLERİ BAKANLIĞI—ndan sorulması da sonuca etkili olmadığından— denilerek karar onaylanmıştır.

Bu gerekçeye katılmanın mümkün olmadığı açıktır. Zira konu- su belli bu davada İçişleri Bakanlığı'nın ne diyeceği ve ne gibi bilgi- ler gelebileceğini önceden kestirmek mümkün olamaz.

Nitekim Müvekkilimin 15.3.1988 tarihli son mektubunda, 3.10.1986 tarihli celsede ismi verilen OSMAN ÇETİNKAYA'nın Nabi Yağcı' nın gizli faaliyet hüccresinden olduğu ve kendisine «Yaşar» kod adı verildiği, kendi beyanına atfen bildirilmekte ve bu hususta tanıklık yapacak (4) kişinin isim ve imzaları mezkûr mektubunda yer al- maktadır.

Bu da göstermektedir ki, Sayın Askeri Mahkeme, Müvekkilimin açıklamalarını, hernedense ciddiye almamış ve layıkı veçhile bir tahkikata konu yapmamıştır.

9 — Belirtilen sebeplerle, SUNULAN BU YENİ DELİLLER DE nazara alındığında, Muhakemenin iadesi gereği açıkça ortaya çık- maktadır.

II — 1 — Müvekkilimin yukarıda «olay» bölümünde belirtilen üç mektubu ile 4.8.1987 tarihli mektubunun ekini teşkil eden 27 Tem- muz 1978 tarihli «GÜNEŞ» gazetesinde, «Günün Yorumu» köşesin- de yayınlanan yazı (gazete) fotokopisi ilişikte sunulmuştur.

2 — Askeri Mahkeme Hükümü'nün Sayın Askeri Yargıtay'ca onaylandığından habersiz olarak, kaleme alınmış ve dosyaya girme- si için tarafımıza verilmiş, fakat yukarıda arzedilen sebeplerle Sa- yın Askeri Yargıtay'ın incelemesine sunulamamış bu açıklamaların, Ülkemiz için ne kadar önemli ve ne kadar ciddi olduğu son derece açıktır.

3 — GERÇEKTEN :

Askeri Yargıtay 3. Dairesi'nin «Hükümlülerin mensup oldukları kabul edilen TKP adlı örgütün dağıtılmadığına, verilen bilgilere gö- re ortaya çıkarılmadığına, bu hususun dosya içeriğinden anlaşılma- sına binaen...» verdiği 1987/64 No'lu karar geçerliliğini yitirmiştir.

Çünkü herşeyden önce, 3. Daire, Askeri Başsavcı'nın da Tebliğname' sinde de vurgulanmasına rağmen 3216 sayılı Yasanın mecburi saydığı «İçişleri Bakanlığı'ndan sorulması» zahmetini ihtiyari kabul edip gereğini yapmamıştır.

Sonra Müvekkilim, cezaevinden çıkınca devam edeceğini bildirdiği açıklamalarını —en zor şartlarda— gerek bize yazdığı mektuplarla, gerekse basına verdiği demeçlerle zamanında ve yeteri kadar yapmıştır.

Daha sonra da, sözkonusu kararda «dağıtılmadığına» ve «ortaya çıkarılmadığına» hükmolunan TKP adlı örgütün, iddialı bir kongre ile yeni seçildiği ilan edilen lideri (Haydar Kutlu), belki de Müvekkilimin vereceği bilgilerden çekinildiği için, partisinin, daima öğünç vesilesi olmuş tarihi isminden bile vazgeçirilip, «yeni bir isim ve angajmanlarla beraber yurda gelip teslim olarak, legale çıkmak için yeni ilişki ve müzaharet odaklarının, mercilerinin ortaya çıkmasına intizar etmek» gibi —fantastik— bir taktiğe mecbur bırakılmıştır. Yani her halükârda, Müvekkilim için, «şeytanla işbirliği» yaptığının delili olarak öne sürülen ismin bile (TKP ismi) yürürlükten —propaganda vasıtalığından— kalkmış, kaldırılmış olduğu bir gerçektir.

Bütün bunlarla beraber, kendisine musallat olarak fikrini, düşüncesini mahkûm ettirmek için her türlü entrika ve zorbalıklara başvuran sözkonusu gizli örgütlenmeyi açığa çıkarmaya kararlı olan Müvekkilim «Bir gizli örgütü ortaya çıkarılması demek, onun mayalandığı bütün eski ilişkilerinin ortaya çıkarılması, yani ilişki örgütlenme tarzının deşifre edilmesi demektir.» görüşündedir. Ve de, «Yoksa mahdût zaman ve mekânlar (mahalli kadrolar) için açılacak davaların, verilecek cezaların, o gizli örgütle koordinasyon sağlamanın, pazarlık yapmanın ötesinde bir anlamı olamaz.» demektedir.

Onun için bu anlayışla Müvekkilim bütün davaları süresince tahkikatın genişletilmesini istemiş, 3216 sayılı yasaya da derhal müracaat etmiştir. Dolayısıyla bugün de, yeni açılan TBKP davasında sonuç ne olursa olsun, legal komünist parti kurdurulsun veya kurdurulmasın, hangi isimle veya hangi şahısların gizli açık desteği ile devam ederse etsin, sözkonusu örgütlenme biçimi deşifre edilmedikçe hiçbirşey halledilmiş olmayacaktır kanaatini taşımaktadır. Çünkü mesela yukarıda sözünü ettiğimiz şahıs (Haydar Kutlu), yurda dönerken Hürriyet Gazetesi Muhabirinin son anda sorduğu bir soruya karşılık, büyük bir pişkinlikle «bu arkadaşlar da zaten eski

den bizim gibi düşünmüşler, o halde şimdi gelsinler bize katılsınlar» gibi bir ifade kullanarak, Müvekkilimi bile angaje edebilecek seviyede işi sağlama bağladıklarını beyan etmiştir. Halbuki Müvekkilim hiçbir zaman —özgür iradesi ile— bir gizli örgüte girdiğini kabul etmediği gibi, bütün etik, insani (hümanist) ve sosyal ilişkilerinde de —bunları biribirinden ayırdedebilecek ve— hiçbir gizli örgütün güdümüne girmeyecek kadar dikkatli ve bilinçlidir. Başka bir deyişle, veya çok yakından tanıdığım için diyebilirim ki Müvekkilimi angaje edebilecek veya güdümüne alabilecek bir gizli örgütlenme biçimi daha henüz icat edilmemiştir... Burada şu noktayı da önemle belirtmek isterim ki, sözkonusu TBKP liderleri —legal komünist partisi kurmak üzere— yurda dönme kararlarını açıkladıktan sonra, bu kararlarına karşı ilk ve yegane tepkiyi —11.11.1987 tarihli mektubu— Müvekkilimden görmüşlerdir. Hem de —sonra basına da akseden— bu tepki, Başbakanın ve Cumhurbaşkanı'nın açıkça karşı tavır koymalarından önce gösterilmiştir.

Ama bütün bunlara rağmen, güdümlü mahkemelerin yardımıyla, ille de bir gizli örgüte dahil edilme zorbalığı karşısında kalırsa, böyle bir kaba yönetim baskısı veya «devlet terörü»ne karşılık Müvekkilimin de mantıken, «kontr-gerilla» gibi bir gizli örgüt tasarımında bulunmak ve bununla mücadele arayışına girişmek gibi bir hakkı doğar ki, kanaatimce böyle bir yurttaşlık görevinde de yalnız kalmaz...

Müvekkilimin tek istediği şey, düşüncesinin, fikrinin üzerine konulan ipotegin kaldırılmasıdır. Bir taraftan bazı kişi ve gruplarca «komünizm» sözcüğü üzerine —sırf propagandaya dayalı olarak— yapılan spekülasyonlarla konulmaya çalışılan bu ipotek, diğer taraftan aynı kelimeyi lânetleme eğiliminde olanlarca Devlet'e tastik ettirilmektedir. Halbuki Müvekkilimin böyle bir kelimeyi kutsamak veya lânetlemek gibi bir derdi, mustarlığı veya «logofobi»si yoktur. Ve siyasi spekülasyonlarla bir yere varmak gibi bir amaç da taşımamaktadır. Kendisi uzun yıllar boyu —ancak ve yalnız— Türkiye'nin tarihinden gelen «İç Dinamik Programı»nı bulup ortaya çıkarmak gibi bilimsel bir uğraşa kendini vermiştir. Ve de ne yazık ki «bu programın ipuçlarını buldum» dedikten bir müddet sonra tutulup hapse atılmıştır. Halen «şartlı tahliye» durumunda, yani bütün sivil vatandaşlık haklarından mahrum olarak, kendi vatanında —adeta— bir esir gibi yaşamaya mahkûm bulunmaktadır...

Bu talihsiz durum muvacehesinde, kısa bir manzara-i umumiye

tahlili yapmama —ufak bir yorumda bulunmama— müsaadelerinizi istirham edeceğim :

Kanaatimce Devlet, son on-onbeş yıl süresince, gizli örgütlerin içine, onların kinetik ve potansiyel gücü ile kıyaslanamayacak kadar kalitatif ve kantitatif büyüklükte ajan sızdırmıştır ki bu gizli örgütler, âdeta Devlet'e ihale kalmışlardır. Ve dolayısıyla de Devlet' in içinde —kamuoyunda Kontr-gerilla denilen— yarı illegal bir «gizli örgütler koordinasyon merkezi» oluşmuştur. İşte, legal komünist partisi kuracağız diye, hapsi bile göze alarak yurda gelenler, taktiklerini Türkiye'nin bugünkü objektif tahliline dayandırmak yerine, Avrupa kamuoyunu da arkalarına alarak —şantajvâri bir biçimde— Devlet'in bu çelişmesine, açığına saplama yapmak şekli üzerine kurmuşlardır... Onun için şayet Türkiye'de açık rejime geçilecek ve fikir özgürlüğü sağlanacaksa, öncelikle Devlet'in hukûkiliği gözetilerek, olağanüstü miktarda çoğaltılmış olan ajanların deşifrasyonuna, açıklanmasına engel olunmaması gerekmektedir. Bir gizli ajan temizliği ve istihbarat örgütlerinde bir düzenleme yapılmadıkça, Devlet'in gizli örgütlerden yakasını kurtarabilmesi pek mümkün görünmemektedir. Çünkü mesela Müvekkilim açıklamalarını 1-2 yıllık bir zaman süresine yayılmış bir şekilde, ve de ancak şahsına ve fikrine yapılan baskı ve saldırıların artmasına karşılık olmak üzere yaptığı halde, tertipler durmamış, hatta inanılmaz kisvelere bürünerek devam etmiştir. Yani ajan provokatörler, durdukları taktirde sıkışıp deşifre olmaktan korktukları için, görülmedik oyunlar içinde gizlenerek misyonlarını sürdürmeye çalışmışlardır. Şayet böyle (3216 sayılı) bir Kanunda bazı kişiler aleyhine işletilmeyecekse, objektiflik vasfı yok ediliyor demektir ki, o zaman da uygulamada kolayca, ajan kurtarma ve ajan seçme-yetiştirme talimatnamesi haline gelecektir. Bunun anlamı ise, ajanlık misyonunun sahası genişletiliyor ve yeni provokasyonlara zemin hazırlanıyor demektir.

Benim burada Devlet'e, devlet memurlarına akıl öğretmek gibi bir amacım yoktur. Ancak, daha düne kadar yurtdışından «Türkiye'de Devlet terörü var!» diye bas bas bağırانların, —bırakalım bir ajan provokatör açıklamayı— üstüne üstlük yurda gelerek aynı Devlet'e kayıtsız şartsız teslim olmalarını ve buna karşılık da komik destansı bir iddianame ile minyatür gibi bir dava açılmasını başka türlü izah etmek mümkün değildir. O halde şunu tespit etmek gerekir ki, bu olayda da iki taraflı (hatta çok taraflı) adamlar büyük bir ağırlık taşımaktadır; ve dolayısıyla bunlardan, toplumsallaşma-

ya yararlı legal bir müessese değil çıksa çıksa melânet ve fesat çıkar...

Son olarak şu kadarını da ilave edeyim ki Müvekkilim, gizli TKP genel sekreteri olarak ilan edilen Haydar Kutlu'nun, en geniş çevrelerden genel destek ve katılım sağlayacağını umarak —yeniden ısıtıp— ortaya attığı demokrasi mücadelesi, «demokrasiyi kazanmak» mücadele tezini bile maddi bir zemini bulunmayan, yalnız propaganda amacı güden, muhtevası muğlak ve —siyasi bakımdan— spekülâtif bir slogan olarak görmekte ve —buna— itibar etmemektedir. Kendisi şu anda Türkiye'deki siyasi iktidar ve rejimin karakteri hakkında hiçbir varsayım, teşhis veya tespitte bulunmadan yani bu konuda bir tartışmaya girmeden, herkes tarafından istenilebilecek şeyin sadece adalet (Hukukilik) ve fikir özgürlüğü (eleştiriye tahammül) olabileceği kanısındadır.

Bu durumda nasıl oluyor da Müvekkilimin uzun araştırma ve deneylere dayanan düşüncesi, soyut bir TKP isminin yaptırdığı kötü çağrışımlara ve biriktirdiği ön yargılara —adalet adına— kurban edilebiliyor; bunu müsbet bir kafa ile anlamak mümkün değildir. Onun için, yargı organı vasıtasıyla Devlet artık Müvekkilimin yanına çok fazla ajan sokuşturulduğunu ve de onların verdiği abuk sabuk ispiyonajlardan ortaya çıkan bir absürt senaryoya dayanılarak hakkında yanlış hüküm verildiğini itiraf edip Müvekkilimi aklamalıdır; ki bu şekilde hem özgür düşüncenin üzerindeki ipotek kaldırılmış olsun, hem de TC Devlet'inin, bütünlüğü, sürekliliği haiz, bağımsız bir hukuk devleti olduğu veya olacağı kanıtlanabilsin.

Ayrıca Müvekkilimin güncel bir konudaki siyasi görüşü olarak şunu da vurgulamalıyım ki, yalan yanlış istihbarat yüzünden meydana gelmiş böyle bir yargı skandalını örtbas etmek için siyasi iktidar vasıtasıyla Türk Ceza Kanunu'nda münasip (!) değişiklikler yaptırmak (mesela 141 ve 142. maddelerin kaldırılması) yolu ise hiçbir meseleyi çözmeyecek, hatta tam tersine, yasal bir ajanlar-casuslar kulübü meydana getirerek işleri arap saçına döndürecektir. Çünkü siyaset, teorik, metodik olmayan fikirlerin, içtihadı olmayan —yalnız istihbarata dayalı— yasakçı hukuk anlayışının hatalarını (çelişkilerini, açmazlarını, çıkmazlarını) telâfi eden bir «entrikacılık» demek değildir. Aksi taktirde, «siyaset», ancak ve yalnız fitne-cilik, fesatçılık anlamından ibaret kalır ki —daima geliştirilmesi gereken— fikri bağları, sosyal dayanışmayı çözmek ve dolayısıyla memleketi karıştırıp parçalamaktan başka bir işe yaramaz.

NETİCE VE İSTEK: Arzedilen Sebeplerle:

1 — Müvekkilimin Sayın Askeri Yargıtay'ın incelenmesine sunulamamış 3 adet yeni açıklamalarını ihtiva eden dilekçeleri ile bir adet belge,

2 — İşbu dilekçemizde açıkladığımız hususlar,

Hadisemizde Muhakemenin iadesi için Askeri Yargılama Usulü Yasasında öngörülen koşulların gerçekleştiğini açık ve kesin olarak göstermektedir.

3 — Bu nedenle de, MUHAKEMENİN İADESİ yolunda karar verilmesini bilvekalé talep ve arzederim.

Saygılarımla

Ali Ergin Güran

Vekili Avukat Ali Tümer

(İMZA)

EKLER:

1 — 4.8.1987 tarihli müvekkilimin mektubu ve eki 27.7.1978 tarihli Güneş Gazetesi fotokopisi.

2 — 11.11.1987 tarihli müvekkilimin mektubu.

3 — 15.3.1988 tarihli müvekkilimin mektubu

4 — 16.11.1987 tarihli Güneş Gazetesi fotokopisi.

5 — 17.11.1987 tarihli Hürriyet Gazetesi fotokopisi.

6 — 21.11.1987 tarihli Milliyet Gazetesi fotokopisi.

İstanbul 11 Haziran 1988

Son olarak aldığımız bilgiye göre Av. Ali Tümer, Ali Ergin Güran'a şu mektubu göndermiştir.

Sayın Ali Ergin Güran

Bildiğiniz gibi, Katkı Dergisinin 36 ıncı sayısındaki yayınımdan dolayı hakkınızda TCK. 141/1 maddesine göre verilen 8 yıllık cezanın infazı sırasında, İst. 2 no.lu Askeri Mahkemesine «3216 S.1» ve «Pişmanlık Yasası» diye bilinen kanun hükümlerine göre yapmış olduğunuz başvuru, bu Mahkemece red edilmiş ve Askeri Yargıtay'ca da onanmıştır.

Bir taraftan İade-i Muhakeme talebinde bulunurken, bir taraftan da bu şekilde neticelenmesini bir türlü anlayamadığım bu dava hakkında, Ülkemizin seçkin ceza hukuku Profesörleri ile cezacı meslektaşlarıma birer mektup yazarak, yardım ve yol gösterme talebinde bulundum.

Gerek Hocalara gerekse meslektaşlarıma yazmış olduğum ve aşağı yukarı aynı muhtevadaki bu mektupların birer örneğini de size vermiştim.

Aşağıda isimlerini belirttiğim, Ülkemizin sayılı ceza hukukçularına göndermiş olduğum 18 mektubuma iki aya yakın bir süre geçmesine rağmen, somut bir cevap veya yardım teklif ve yaklaşımı gelmedi.

Telefonla arayan veya görüşme olanağı bulduklarımın aldığım cevaplar özetle şöyle oldu;

a — Sn. Hocam Ord. Prof. Tarık Zafer Tunaya telefonda, «gözlerinin son derece rahatsız olması dolayısıyla yardımcı olamayacağını» üzülerek bildirdi.

b — Sn. Ergun Göze «Avukatlığı bırakmış olması sebebiyle, gönderdiğim dosya ile ilgilenemeyeceğini» büroma not ettirmişti.

c — Sn. Prof. Köksal Bayraktar «İade-i Muhakeme talebinden bir netice alınamıyacağı kanaatinde olduğunu, kararın yerinde olduğunu» belirtti.

d — Sn. Av. İsmet Kemal Karadayı «Dosyayı henüz tam olarak inceleyemediğini, uygun bir zamanda görüşebileceğimizi» belirtti.

Diğer Hoca ve Meslektaşlarımdan hiçbir cevap alamadım.

İki aya yakın bir süre geçmesine rağmen, ismi geçen Hoca ve Meslektaşlarımdan bu yaklaşımı karşısında, tek başıma kaldığım bu davaya devam edemeyeceğim/devam etmemem gerektiği kanaat ve neticesine vardım.

Bir hukukçu olarak, bu davada mantığının doğruluğuna kesinlikle inanıyorum. Ancak mantıklılığın bu derecede geçersiz olduğu ve en hafifinden mistik (sırcı - gizemci) diye nitelendirebileceğim böyle bir ortamda, esasen bırılsım olmayan bu konuda tek başıma devam etmemin anlamsızlığını takdir edeceğinize inanarak, bu tarihten itibaren, söz konusu davadan çekildiğimi üzülerek bildiririm.

Not: 13.6.1988 tarihinde çekilme dilekçemi mahkeme dosyasına göndereceğim.

Saygılarımla
Av. Ali Tümer
(İMZA)

Kendilerine sözkonusu mektup ve eklerini gönderdiğim Hoca ve Meslektaşlarım :

Prof. Selahattin Sulhi Tekinay, Prof. Sahir Erman, Prof. Çetin Özek, Prof. Uğur Alacakaptan, Prof. Mümtaz Soysal, Prof. Muammer Aksoy, Ord. Prof. Sulhi Dönmezer, Prof. Erol Cihan, Prof. Ergun Önel, Prof. Orhan Aldıkaçtı, Ord. Prof. Tarık Zafer Tunaya, Prof. Köksal Bayraktar.

Av. Rasim Öz, Av. Turgut Kazan, Av. Uğur Mumcu, Av. Ergun Göze, Av. Burhan Apaydın, Av. İsmet Kemal Karadayı.